

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 02/09

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.октобра 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Седите.

Да наставимо данас, да констатујемо ко је присутан:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.**
- **Адвокат Марко Миловић.**

Говераница Немања није ту.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: По заменичком пуномоћју у списима предмета.

- **Ресавац Бојан је ту.**
- **Недић Дејан је ту.**
- **Бошковић Анте је ту,**

Петровић Владан ви се јављате за њега?

- **Бранилац Палибрк за Владана Петровића.**
- **Марка Букановића је ту.**
- **Здравко Крстић је ту.**

Мирковић Мирко није ту.

Ко се јавља за њега? За браниоца Мирковић Мирка њега је мењао до сада Петровић Владан. Имате ли ви такво овлашћење или не? Немате.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБР: Немам али није проблем, мислим, ради процесних претпоставки могу да, овај колега, сва та овлашћења ми је пренео, тако да могу да га мењам, нема никаквих проблема. Ја сам се припремао за ово суђење, па сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

- **Миодраг Планојевић је ту**
- **Константиновић Милорад је ту, и**
- **Марко Кастратовић је**

Ту су и сви оптужени спроведени из притвора.

Дакле, бранилац Константиновић предаје пуномоћје за Немању Говедарицу.

Ту су и тумачи Гани Морина и Еда Радоман.

Шта је са режијом, ја морам да питам, где је наша стража, обзиром да чујемо потпуно преводиоце овде? Добро, настављамо, нека оптужени свима дају слушалице, оптужени нису ни ставили слушалице. А како су оптужени до сада били без слушалица? Све се чује овако, добро. Добро, да ли функционише овај превод, пробајте, дакле само оптужене, је л' чујете оптужени? Ко зна сад, преводилац ништа није рекао. Прво, да ли могу преводиоци да кажу нешто само да видимо да ли функционишу ове слушалице, чују. Данас улазимо у доказни поступак.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ПРЕТРЕС ОДРЖИ

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

За данас смо позвали Марковић Славицу, Младеновић Ненада и Симоновић, само да видим како се зове, Симоновић Милана. Они су ту. Позваћемо Марковић Славицу.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Добар дан свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Јесте ли хтели да седнете?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако вам је лакше, ако сте опуштенији, седите. Само ћете прићи потпуно микрофону кад будете говорили. Ми смо вас овде данас позвали као сведока, имамо неке ваше податке које сте дали код истражног судије, отац Стојанче, занимање записничар, ту је ваша адреса, датум рођења и то је то. Сећа се тих података, да ли има неких измена у вашим личним подацима?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неке измене у вашим личним подацима?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У погледу адресе?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај, ви сте код истражног судије положили заклетву, овде сте позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питања које би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја вас подсећам на заклетву коју сте положили пред истражним судијом. Унећемо сада ово што сам вам рекла у записник.

Марковић Славица са подацима као на записнику од 5.02.2009. године, упозорена, опоменута, након што је подсећена на заклетву коју је положила, исказује:

Позвали смо вас због догађаја у коме су настрадали наши родитељи, Младеновић Зорица и Стојанче, рећи ћете нам где су они живели, шта се догодило са њима, како сте ви то сазнали, све што знате о томе, дакле, оно што сте причали код истражног судије би требало да нам поновите и онда ћемо иза тога да вам поставимо неко питање ако нешто није јасно.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Они су живели у Ново Село, Косовска Витина, општина Косовска Витина, Ново Село. Они су, ја сам се пре рата удала, вамо сам дошла, они су остали кући и моја сестра и браћа и тако кад мој је брат избегао тај рат, они су остали кући и они су њих ухватили кући, кућу су спалили, ствари су узели, ми смо тражили, нисмо могли да их нађемо 5 година, колико то, мислим, једва смо ги пронашли. Мислили смо све да су заробљени, живели смо у наду да су негде живи, међутим Црвени крст ме звао да ми јави да су пронађени, мој отац и мајка, убивени, да су убијени. У Сопоту сам их дотерала и сахранила код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, попите мало воде, обзиром да ћу сада да вас подсетим на још нешто па ћете морати да и одговарате на питања, попите мало воде и пробајте да се сетите колико година су имали ваши родитељи '99. године?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па били су по 60 године, 58, 60, тако су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је живео са њима?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па, живели су, ми смо три сестре и један брат, моја једна сестра и мој брат. А ја и још једна моја сестра смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваш се брат зове како, Ненад?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Младеновић Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сестра?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Младеновић Слободанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми када сте ви с њима, када сте их видели последњи пут живе?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па ја сам их видела последњи, има годину дана, не сећам се тачно али нисам дуго ишла доле у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања, јесте ли комуницирали с њима, јесте разговарали телефоном или?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па нисмо. Нисам,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се завршило бомбардовање?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па после је мој брат избегао, он је дошао код мене, они су ту остали кући, кажем ти, мислили смо све да су живи, да су заробљени, неко каже да су они заробљени, неко каже убивени, бачени у бунар, разумеш, распитивали смо се по родбину, по пријатељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је ваш брат дошао?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па после бомбардовање, после ово кад су морали да беже и да иду Срби са Косова тад је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' знате датум или не знате?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па био је 15. јун 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он дошао код вас?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да. 15., да ли 16. ту негде је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас у Сопот?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да, у Сопот кући код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова сестра што је остала?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Она је остала кући, она је дошла пешице до Врање у једну блузу и једне папуче и тако у Врање је пала у несвест и разболела се и сад је болесна, боле је живци, пије лекове, била је месец дана у болници нисмо знали ни за њу да ли је жива, за сво троје нисмо знали да ли су живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми како сте ви сазнали за сестру?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па звали су нас она кад се расвестила после месец дана она је казала да има нас овамо и они су мене звали лекари болнице Врање да ми кажу да ми је сестра жива и да се опоравила да одем доле по њу да је узмем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а је л' знате отприлике кад су вас звали из Врања? Знате ли тај датум?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па звали су ме значи 1999. после месец дана, значи био је август ту негде кад су ми јавили она је месец дана колико била у Врању у болници нисмо знали ни за њу да ли је жива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам вас због тога што сте рекли да је ваш брат између 10. и 15. јуна дошао у Велики Пожаревац код ваше сестре?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па био је тамо један дан па је дошао после код мене овамо у Сопот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас је дошао 15-ог?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па дошао је после један дан, он је прво отишао у Пожаревац па отуд одмах је дошао код мене у Сопот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам вас због датума разумете?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па 16., 17. ту негде је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је дошао код вас?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па да после рата одмах оно кад је морао да бежи да дође кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је морао да бежи?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па није смео доле због рата да остане и због ситуације и због стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А током бомбардовања није било проблема?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Био је доле за време рата бомбе су му падале на главу као крушке, био је доле исто, доле је био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тада нису бежали?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па нису, после мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Не знам. Не знам јер ја нисам била са њим, нисам имала телефон, нису ништа имали доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило са вашом сестром? Са вашом сестром шта се десило?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па шта се десило, пије лекове, болесна је и даље и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је она рекла како је дошла до Врања и зашто нису дошли родитељи?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па зато она је дошла до Врање, а мој отац и мајка су дошли са брата овамо да га доведу и они се врате из Владички Хан одробе, кући оду, одробе моју сестру а њих заробе, јер и моја сестра мислим убили би њу, нестала би и она, они су се вратили због ње кући да њу одробе а њих заробили и она је сама после пешице дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су одробили вашу сестру, је л' она била у кући или је била заробљена?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: У кући је била, нашли су је у кући, они су дошли до Владички Хан, довели мог брата и они се одмах врате по њу да одробе њу, плашили су се за њу да нестане она и они њу одробе а њих заробе. Нисмо знали месец дана за никог ништа да су живи сви троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је л' вам она нешто причала то вас питам?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Само је она казала да су тата и мама њу нашли кући, да јој тата дао новац и да је одмах она кренула да дође да избегне а они су остали кући каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што и они нису пошли?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па нису пошли била се ваљда једна крава вратила, шта знам и били гладни ваљда, мала хтела да умеси хлеб да понесе да би јели уснут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад кажите ми причали сте код истражног судије да вас подсетим шта сте ви то све чули у току тог лета о родитељима?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па чули смо приликом тражења, одмах смо почели да тражимо и да трагамо по њих пошто је моја сестра дошла и била у болници и казала да су они остали кући, ми смо одмах тражили њих после тога и пријавили у Црвени крст да су нестали и да нема мог оца и мајке и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте пријавили?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па скоро одмах, не сећам се тачно, али скоро брзо смо одмах тражили, реаговали и тражили смо јер мислили смо да нису негде заробљени да нису живи, сви смо се надали да нису живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви нешто попуњавали тада када сте ишли у Црвени крст и када сте се пријавили?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Јесте, ишао је и мој супруг и мој брат тражили ги и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде има неки датум на том захтеву за тражењу који ћу сада да вам покажем 05.12.2000. године, шта је то?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па не сећам се тачно, али одмах смо кренули да их тражимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако излази да се тада да је то тада евидентирано у Црвеном крсту је л' могуће то?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Не знам, оно нешто и дуго је прошло, нешто сам и заборавила, сад не знам да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли имали неке информације тамо од комшија или од неких пријатеља који су остали?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па имали смо, кажу они су као кући, чува њих као КФОР. После тога кад и даље њих нема, ми смо и даље почели да тражимо, да трагамо по њих, кажу убијени су и бачени су у бунар, па неко је после рекао да су они у Гњилане убијени, бачени у канту за ђубре, КФОР ги нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Здравко Митић?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Он ми је брат од тетке, он ми је рекао као чуо да су они убијени и да су у Гњилане у неку канту бачени, тако је он чуо, нешто ме обавестио и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кажите ми онда када сте ви обавештени да су пронађена њихова тела?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: 2005., тако нешто, тад смо их били дотерали мртви, сахранила сам их у Сопоту код нас тако нешто, јавио ми Црвени крст да су пронађени, дотерани и тако нешто, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви давали неке узорке за анализу?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Јесмо, крв смо давали, узимали су крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, брат и ко?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: И сестра и мој стриц, имала сам стрица у Крушевац и моји ујаци у Смедерево сам имала, узимали су од њих крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и то вам је предато где?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су вам предати ти посмртни остаци?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Ваљда у Црвени крст то су носили, узимали су ту крв и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ваши родитељи где су вам предати, родитељи где су вам предати, тела њихова?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па у Мердаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте на Мердаре да узмете?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Ишао је мој брат у Мердаре за њих да преузме тела, ја сам кући спремао овамо шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте нешто причали код истражног судије да сте видели та тела?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па да отварали смо сандуци да видимо да ли су они или нису кад су стигли у Сопот. Ја сам отварала у капелу јер мислим ћебади сам ставила код њих, тако ставила сам робу била код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели кад сте отворили?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели, то сте причали код истражног судије?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па видели смо били су у једну врећицу онако оно са рајфешлусом, као отварали смо по коске, поготову смо познали мог оца да је он, маму сам исто познала, познали смо да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему сте познали?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па овде ове коске мој отац, ово ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По јагодицама?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да, ту сам мога оца познала и мајку сам познала по обим главу, костур онај, али познала сам. Ја сам њих отварала у Сопот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су то била цела тела или не?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па били су већ распаднути, нису били цела, али познавала сам би по ово да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, рекли сте код истражног судије да сте могли да видите тела у целини?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па били су онако како да ти кажем као у целини познавала се глава, руке, али били су већ у фазу распадања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро после толико година. Рекли сте такође код истражног судије да сте видели у пределу потиљка нешто?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па видела сам овде као били су убивени у главу, овде позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите како се то зове да би могли да евидентирамо, ово се снима што ви кажете?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па не знам ово позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потилјак, позади на глави?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Ту сам видела као метак, рупу од метка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И код једног и код другог?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да, овде позади, ево ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још негде по телу?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па нигде више нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми још да ли сте можда гледали неку фотодокументацију? Да ли сте гледали записник о обдукцији, да ли сте гледали фотодокументацију тих остатака?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте код истражног судије је л' су вам показали нешто то што је нађено у кеси и тако слике?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли код истражног судије гледали слике неке тих остатака?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Јесам и пронашла сам слике и ево донела сам слике о сахрани мог оца и мајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо сада да видимо. А ко вам је Митић Сава?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па то је мог брата од тетка и тече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од овог Здравка отац?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је њему познато, шта вам је он причао? Је л' вам он нешто причао, је л' он имао нека сазнања о томе шта се десило?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Не знам, он је можда мом брату рекао а мој брат рекао мени тај Митић Здравко, каже чуо сам као да су убивени каже у Гњилане и бачени у канту за ђубре и тако је и било, испало тако нешто у том смислу да су стварно мртви пронађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Показаћу вам сада фотографије па ћете нам ви рећи да ли су то ваши родитељи? Показаћемо вам прво слике овако, па ћемо их затим ставити на документ камеру да би сви могли да виде шта ви то гледате.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Ево по ово сам познала по ове коске мог оца јер он је био тако висок и мршав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте ту уз микрофон. Је л' су то фотографије ваших родитеља?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваш отац је л' тако?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да, он је био висок, мршав тако а ово је моја мама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ставићемо то на документ камеру.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Ето то су, ево слике сам донела од сахране исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо касније, прво ово да погледамо.

За овим се преко документ камере приказује слика Младеновић Стојанчета за кога је сведокиња претходно рекла да је то њен отац.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да приликом давања исказа као и док гледа фотографију сведокиња плаче.

Ставите сада и фотографију Младеновић Зорице.

Па пошто је показана и ова фотографија испитивање сведока се наставља.

Мораћу још нешто да вас питам, да ли сте кажем вам гледали обдукционе записнике не?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографију једну ћемо такође да ставимо на документ камеру то вам је показао истражни судија, међутим, ви се тог не сећате, мораћу да вас замолим да погледате поново. Јесте ли то видели код истражног судије ову фотографију?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Јесам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставићемо и ту фотографију овде на документ камеру. Дакле, сада ћемо то и да констатујемо само записнички.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведокињи показана фотографија два слова ЗЗ-06-007 БП па изјављује да је ту фотографију видела код истражног судије, а ради се о посмртним остацима Младеновић Стојанчета.

Показаћу вам и захтев за тражење који имамо овде у списима предмета у фотокопији за Младеновић Стојанчета и Младеновић Зорицу, ради се о захтевима који су предати Црвеном крсту да видите да ли је то то. Овде имамо потпис, не ваш и не вашег брата него ваше сестре.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да ишла је и она, али болесна је пије лекове од живце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Јесте, то је то, да. Јер моја сестра је била завршила вишу, радила је 7 година у Косовској Витини као васпитачица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не ради?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је болесна?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Од како се разболела не, пије лекове од живци, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има потребе странке, оптужени да стављамо ово, ово су докази које ћемо читати касније, ове захтеве за тражење на документ камеру? Не. Одбрана шта каже? Не.

Сведокињи се показује захтев за тражење за Младеновић Стојанчета и Младеновић Зорицу, па она изјављује «да то је захтев за тражење, а ту је потпис моје сестре која је такође ишла да пријављује нестанак родитеља».

Имам још нешто да вас питам. Када ви сматрате овако кад сте ви реконструисали догађаје да су нестали ваши родитељи, односно да се то њима десило што се десило? Када је тај последњи датум када ви дефинитивно знате да су они били живи? Да ли можете тога да се сетите?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па шта знам, ми смо се надали једно 4, 5 месеца да су они живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам вас кад је ваш брат последњег дана био са њима? Када их је ваша сестра последња видела?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Био 15. јуна тад кад су га они довели до Владички Хан и они су њега послали овамо да дође код нас, а они се вратили одмах по моју сестру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је 15. јун?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па да 15, 16. јун ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су они путовали то са вашим братом?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па били су са трактор, не знам колико су путовали, дошли су до Владички Хан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један дан или више дана?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па ваљда један дан и увече су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас због тога што овде имамо нека два датума.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: И сутрадан се вратили одмах по моју сестру, њу су одробили а њих заробили. Она је дошла пешице као Београд-Младеновац из Ново Село до Врање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам рекли. Међутим, имамо овде два датума. Један датум када су наводно ваши родитељи киднаповани је 13. јун, други датум је 19. јун, то су изјаве неких сведока итд., па вас то питам да ли ви можда знате или сте у међувремену нешто реконструисали и сазнали кад је то?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па не знамо тачно баш али знамо јуна да је, али не знамо датуми тачно, баш не сећамо се, не сећамо се тачно, не знам, али било је јуна знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па шта да кажем мој отац и мајка су из Сурдулице, мој отац је мог деда га населио годину дана кад је био, мајка ми је исто одовуда и њу је одвео доле, ми смо се ето доле родили, таква је судбина била да нестану, бар да су ми пустили маму, мислим она њима ништа није сметала ако су већ хтели мог оца да убију, њу да су пустили да има мој брат бар неког око себе до сад би се оженио, имао би кућу он и даље нема ништа. Доле више нисмо отишли, земљу нисмо продали, код мене је мој брат кад има јадан при толику земљу богатство, леба, он нема да се обуче. Кад има да се обуче он нема леба, помажем га, дајем за њега, плаћам струју, воду, све, мучи се јадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, сада је законом предвиђено да вам постави питање тужилац, затим браниоци и онда неко од оптужених. Уколико вам нешто од питања није јасно објаснићемо вам. Да ли тужилац има питања?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Шта да ме питају кад су ми убили и једног и другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видећемо да ли неко има питања. Тужилац нема питања. Чланови већа да ли имају питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте ви чули и од кога сте чули да их чува КФОР?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па чули смо после 19., 20. јуна ми смо одмах почели да тражимо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од кога сте то чули?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па чули смо као тако приче од родбину, од рођаци наши, кажу кући су остали чува их кажу као КФОР.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То би било у јуну?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да, од наши рођаци који су и они избегли, дошли одоздо, ми смо и њих питали где су, шта су моји отац и мајка, како њих нема а ви сте дошли и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из те приче колико сте ви закључили колико је то поуздано? Јесу ли ти људи који су вам то причали, јесу ли они били тамо, јесу ли их видели и јесу ли видели да их чува КФОР? Разумете? Колико је то поуздано било по вашем најбољем сећању?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Тако су они као измислили нешто да нас утеше тако нешто да кажу као мени, ето једноставно такав је био одговор да ме мало утеше. Ето то је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли одбрана има питања? Бранилац Марко Кастратовић, изволите?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ево ја сад комуницирам са колегом адвокатом. Ми немамо у оптужници предложеног сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо. Позвала сам је да дође.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: То ме збуњује. Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања за сведокињу нема?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сачекајте да Марко Кастратовић заврши ако је већ устао. Изволите?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, мислите да ја требам први да питам или по новом закону треба да пита тужилац пре мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као прво, налазим да ви треба да говорите с микрофоном, под један. Под два да пратите шта се дешава јер је тужилац рекао претходно да нема питања. И под три и кад сте устали и кад сам ја вама одговорила да сада постављате питања.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Прихватам судија, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватате или не, исто вам је. Изволите.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Опростите у сваком случају. Имам питања за госпођу а које је везано за ваше питање претходно. Значи, ког датума већ је утврђено када она губи своје родитеље? Оно што ме занима, а што нисмо у овај записник унели јесте код ког датума она проналази своје родитеље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је добила тела или кад је обавештена?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте да апсолутно кад је добила тела од кога, који, на који начин?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Од Црвени крст сам добила обавештење.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Од кога од Црвеног крста, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добила је на Мердаре итд.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: На који начин, да ли са обдукцијским налазом, било чим?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Јесте, узимали су нам крв, Црвени крст је јавио да су пронашли да су убивени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се сећате ко вам је то јавио из Црвеног крста пита бранилац?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па не сећам се, имала сам ја то кући, али не знам, три имена тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ишао на Мердаре?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Мој брат је ишао за тела у Мердаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте чекали код куће?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Код куће ја сам спремала шта треба, да обавимо сахрану, мислим сендвиче сам спремала и тако све што треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је госпођа видела тела покојних својих родитеља, рече да јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да је видела.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: У ком облику, да ли су то била скуп тела, значи да ли је ту постојало нешто што на телу фали?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Шта фали људи су били сахрањети у гњиланско гробље, били су већ распаднути, а познала сам по коске мог оца ту под ово, био је висок, мршав да је он. Моју мајку сам исто познала кад смо отворили сандуци кад су стигли у Сопот са Мердаре, пребачени у наше сандуке да су они.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Беше ли ту свих костију читавог тела? То људски вас питам.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па нешто се не сећам, али видела сам да су били у ту врећицу и да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли шта вас пита бранилац? Сачекајте. Знате шта вас пита бранилац? Оно што сам вам ја рекла ви сте код истражног судије рекли, ја сам отворила ралфешлус на пластичној врећи и могла сам да видим тела у целини. Пита бранилац да ли су била сва скроз комплетна тела или је нешто фалило?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Били су скроз али су били распаднути, како да ти кажем, одвојене руке ноге.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Колико је прошло времена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2005. године?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Значи, 4, 5 година. Је л' су била цела тела кад вама отворише кесу, ружно што вас питам, али већ сам вас питао, сећате се?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Били су распаднути све али видело се да су они, ја сам само гледала да ли су они.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А је л' их имало, било их ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже браниоче да их је било. Каже да је било.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Био костур главе, биле тако руке, негде ноге то нисам скоро у целину гледала да ли су све али сам гледала главу и кост да ли су они, то ме занимало само да ли су они, али били су они, ја сам познала моји родитељи да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Последњи пут када видите родитеље, кад их видите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад их је видела живе?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Последњи пут да, да живе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекла на почетку.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Кад сам их видела пре рата на годину дана или на 5-6 месеци, то сам казала, тад сам ги видела.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Кад сте сазнали да су мртви?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па сазнали смо 2005., ту пише кад ми је јавио Црвени крст да су пронађени родитељи моји.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Докле сте мислили да су мртви? Где сте их тражили у међувремену?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: У Црвени крст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је то, немојте питати оно што јеј већ рекла.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли зна колико је времена прошло ту, 5 година, 6 година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте јеј питати, молим вас не одговарајте, немојте питати оно што је рекла. Тражили су до 2005. године.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је тражила ваша сестра пре него што је отишла у болницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад пре?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Како она да ги тражи кад је она била у болницу у Врање месец дана.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Пре тога, па месец дана, него пре тога од периода када су они нестали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснила је.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Судија немојте, пустите ме да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да питате.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па све ме враћа оно исто питање да кажем што сам казала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговорити.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је учествовала у тражењу молим вас. Ево хоћете ли да прецизирам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите шта питате.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: У процесу тражења родитеља да ли је учествовала и њена сестра рођена од нестанка тих родитеља, односно од тренутка који је госпођа нама објаснила који је датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је, је л' смо овде предочавали ове из Црвеног крста да их пријавила?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је од тог датума и она скупа са својом сестром и са братом или кога од рођака има још учествовали у тражењу своје породице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорила је, рекла је да има закључак. Рекла је, мораћете да прочитате.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да смо јурили како има датум, ти си ми показала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћете да прочитате транскрипт, рекла је. Пратите, рекла је.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нико никада није одговорио да ли је њена сестра која је у психијатријској клиници последње 2, 3 године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да је и она потписала.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: 10 година, али да ли је и она учествовала у тражењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин браниоче, на који начин да је учествовала?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Питам само да ли је учествовала у тражењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рекла је да је она потписала у Црвеном крсту и морам да вам кажем и код истражног судије како је одговорила. Дакле, немојте питати оно што је ту, ову жену која је и узрујана овде и сведокиња и плаче, рекла је и код истражног судије «ишла је и моја сестра, сви смо тражили, трчали», дакле и код истражног судије је то рекла.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Госпођа сада није узрујана, она већ има поверења.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Сви смо тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам са госпођом разговарао, ја сам с госпођом већ разговарао, то можете и госпођу питати, нема разлога да нам говори неистину. Немојте да заварамо госпођу да су лешеви њене породице евентуално лешеви који припадају овом кривичном поступку, о томе причам сада, зато и питам. То је негде основни предмет овог поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда питајте.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Имам право да питам госпођу а ви ме прекидате, и ја намерно да питам вас.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Ја сам то већ казала њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте госпођо Славице, немојте одговарати док вам суд не одобри. Ви браниоче питајте оно што није речено.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Питам што није речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, један оптужени се јавља. Је л' се јављате нешто? Не. Кажите?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је њена сестра скупа са њом и ко од њене породице и од тренутка нестанка њених родитеља тражио и на који начин њихове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је одговорено.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Одбијте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбила сам.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је након тога и када она сама ушла у поступак комуникације с Црвеним крстом у потаживању својих родитеља? Када престаје тренутак потраживања њене породице од стране читаве фамилије и када она то узима на себе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, разумете шта пита бранилац? Кад сте престали да се распитујете и кад сте се обратили Црвеном крсту као надлежном органу?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Ми смо ги нон стоп њих тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' знате ви када сте се, значи кад сте престали да се распитујете и кад сте се обратили Црвеном крсту?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Црвеном крсту одмах сам, пријавили смо чим је моја сестра изашла из болнице, сви смо трчали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у јуну, јулу, августу, кад?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па август, јула, јуна, ишла сам ја и мој брат и та моја сестра, сви смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Црвени крст?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да и пријављивали Црвеном крсту нестанак мојих родитеља.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ко је потписао захтев Црвеном ксту за потраживање ваших родитеља, да ли ви или ваша сестра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај ко је показан?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Је л' ви или ваша сестра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' чујете шта вас питам браниоче који захтев Црвеног крста?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Црвеног крста који ви немате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захтев који је малопре предочен сведокињи?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Тај захтев немате, захтев за потраживање несталих лица, ви то немате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захтев који је малопре предочен сведоку, тај захтев?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте га потписали ви или ваша сестра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се браниоче, тај захтев је предочен малопре сведокињи. Ја сам питала да ли одбрана жели да га стави на документ камеру?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нисте добро госпођу разумели зато што сам ја то исто питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте браниоче седите па ћемо исто овако да ставимо.

За овим се преко документ камере приказује.

УПОЗОРАВА СЕ и ОПОМИЊЕ СЕ бранилац Марко Кастратовић да не прекида суд док говори па се преко документ камере приказује захтев за тражење који је предат Црвеном крсту 05.12.2000. године, два захтева заправо који је малопре предочен сведокињи и који су оба захтева потписана од стране Младеновић Слободанке.

Ставите молим вас ово на документ камеру.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Слободанка, знате ли ви данас с ким ми разговарамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, сачекајте приказујемо документ преко документ камере. Искључите микрофон браниоче док пратимо документ камеру. Добро, ајдемо на други. Хвала Наташа. Режија вратите нам на мониторе слику суднице. Констатоваћемо записнички ово.

За овим се преко документ камере приказују Захтеви за тражење предати Црвеном крсту за Младеновић Стојанчета и Зорицу оба са датумом 05.12.2000.године и оба са потписом тражиоца Младеновић Слободанке, па СЕ КОНСТАТУЈЕ да су ови записници претходно показани сведокињи и браниоцу Кастратовић Марку, суд посебно наводи да је ова сведокиња и навела како је њена сестра потписала ове записнике.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Није.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Јесте она је, ја сам са њу ишла она је имала избегличку карту, ја сам дала њој да она потпише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати док вам не кажем. Кажите браниоче даље нешто, не оно што смо већ питали о чему се сведокиња изјашњавала него оно што није рекла.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је госпођа сведокиња била у могућности да то директно сазна у време подношења те пријаве или је то сазнала у месту свог боравка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Подношење ове пријаве, информацију о подношењу ове пријаве коју сте сада цитирали и скенирали овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које пријаве?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: О несталим лицима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај захтев за тражење Црвеном крсту, шта да ли је сазнала?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је она то сазнала од сестре или је она учествовала у томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекла је сад да је била са сестром.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Је л' ви требате да одговарате судија? Враћате се на онај стари систем, ми смо у новом. Ви сте мене учили томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је рекла, ајмо даље.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Није рекла. Ви сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде даље само мало пристојније.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па ви можете да ме пожурите овако. Немам ја идеју уопште да се бавим, вама је вероватно јасно колико и мени оно што треба да буде јасно. Извињавам се госпођи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПОМИЊЕ СЕ Марко Кастратовић да не коментарише.

Бранилац Здравко Крстић, изволите?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пре него што ћу да питам изражавам саучешће за нестале родитеље. Моје прво питање, а има два, три кратка, све ово што сте нам данас сведочили, ви сте то сазнали од других не непосредно, је л' тако?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: нама је била главна изјава од Црвеног крста.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знам да ли сте ме разумели, ово што сте данас сведочили немате непосредна сазнања него од брата, сестре, од других итд., немате непосредно увид сем што сте непосредно сахрањивали родитеље, је л' тако? Да ли сте ме разумели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, браниоче, не, очигледно не. Пита вас бранилац непосредно сте учествовали само у сахрани, је л' тако, у прегледању тих остатака и о сахрани а све друго сте чули од свог брата или сестре или неких тамо трећих лица?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо, ништа тешко није. Приликом преузимања тела после 4, 5 година, констатовано је то, остатака је л', тела ваших родитеља, да ли вам је познато да је неко пре тога ископавао та тела, да не питам сада да је сксхумирао, да је ископавао из гробље и да је прављен неки записник. Да ли сте ви видели тај записник, да ли вам је предат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питана је да ли је видела било шта од докумената и рекла је да није.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ништа, одговорено. Да ли вам је познато да је од момента смрти па до предаје остатака тела ваших родитеља неко вршио обдукцију над тим телима и да ли ви имате записник о тој обдукцији и да ли је узиман некакав узорак за нека испитивања где, шта и како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се браниоче, одговорила је да је узет узорак за ДНК од брата, од ујака, од ње, од сестре, од стрица то је већ одговорила. Такође је рекла да није видела записник о обдукцији, фотографију је видела код истражног судије и ја сам је показала. Даље?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од родитеља, од покојника да ли је узиман неки узорак за некакве анализе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, то сведокиња не мора да зна. И тако сазнање од ове сведокиње је.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја питам да ли зна, она не мора да зна, да ли је показао неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да тражимо људе који су радили обдукцију да видимо да ли су узели онако како треба те ствари?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зашто судија ово питам, опростите, дакле, просто смо и најавили да нећемо много питати и малтретирати људе и тако оштећени

су, све то разумем. А замислите да нам се поткрадне грешка као што је колега изнео да то уопште нису лица из оптужнице, зато хоћемо да се то поуздано утврди. То додуше тужба треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се има сумња у ДНК идентификацију? Да ли сумњате у то?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам вас добро чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се има сумња у ДНК идентификацију?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како да не јер је на Косову много несталих људи нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ова сведокиња је рекла и да је препознала. Је л' било још неких делова одеће или делова тела осим јагодица по којима сте познали родитеље?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па не знам да ли је то био неки, неки кончић од татине као прслук, нешто умотано, као неку косу, не знам и дуго је више било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци остали, оптужени? Бранилац изволите Планојевић?

АДВ. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Ја исто изјављујем саучешће због смрти родитеља и хтео сам само да вас питам две ствари. Прва ствар је ви сте изјавили то већ да су ваши родитељи живели у селу, то је село поред Гњилана, је л'?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да, Ново Село, Витина, то су близу са Гњилане.

АДВ. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Колико је удаљено то село од Гњилана?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: 12 км ваљда.

АДВ. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: 12 км?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да, Ново Село до Гњилане.

АДВ. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: И само још једно питање, по вашем сазнању ако сам ја добро чуо, оно што сте ви изјавили њих су заробили у вашој кући?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Тако смо као чули од пријатељи, од родбину а то су биле све као.

АДВ. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: То ви не знате, то сте чули?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да.

АДВ. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Оптужени да ли имају питања? Не. Питај Веско.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још једно питање намеће ми се и због овог датума са којим се оперише у оптужници везано за смрт ваших родитеља а и због ваших тврдњи у смислу да ви из болнице у Врању чујете да је ваша сестра у тој болници и схватио сам да је ту већ месец дана?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да била на лечењу у Врању у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати да чујемо питање. Немојте понављати оно што сте рекли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли из приче са сестром, ако ја добро схватам, она је неки душевни болесник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је већ то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли из приче са вашом сестром знате ишта о вашим родитељима за тих месец дана од 15. јуна до рецимо 15. јула? Сестра је била у болници од 15. јула до 15. августа по њеној причи, по њеном казивању зато остаје овај месец не знам где је ваша сестра тих месец дана пре Врања, да ли је са својим родитељима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли можете да поновите судији када су ваши родитељи отпратили вашег брата и он дошао код ваше сестре у Мали, Велики Пожаревац.

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: У Велики Пожаревац био један дан и дошао је код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши родитељи шта су урадили, када је ваша сестра Слободанка кренула с Косова?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па они су као данас довели мог брата и одмах се вратили сутрадан су одробили моју сестру, а они су остали у кући, моја сестра је дошла до Врање пешице и ту је пала 16. јула у несвест у Врање, мртва била на улици, нашла је милиција, па значи 15. јуна су бежали са Косова. Значи, они се одмах вратили по моју сестру пошто је она остала кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је она кренула за Србију?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Одмах сутрадан је кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах сутрадан. Дакле, није она била с њима месец дана?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Она је кренула, они су њу одробили, они су послали њу овамо код нас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али онда сестра вам није у болници месец дана него два месеца јер ви сте дошли по њу тек у августу, је л' тако?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па не сећам се тачно кад су они мене звали лекари из Врање да ми јаве да је сестра мени у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Па шта има да кажем. Ето шта ме здесило, жао ми за моји родитељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да погледамо те слике да би испоштовали то што сте нам донели. Да ли има потребе, веће ће се упознати с овим сликама, да ли има потребе да ове слике стављамо на документ камеру? Не. Само да констатујемо да сте ту и ваш брат и ваша фамилија?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведокиња показује суду фотографије са сахране њених родитеља, па се с њима упознаје веће.

Странке, оптужени? Не, нико.

Кажите ми да ли ви се придружујете кривичном гоњењу и постављате имовинскоправни захтев, односно ви сте се код истражног судије придружили кривичном гоњењу и рекли сте да имовинскоправни захтев да ће се изјаснити касније да ли ћете евентуално имати неко потраживање за накнаду штете?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Како не, кад је мој брат голаћ остао и све без ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Кривичном гоњењу се придружује а имовинскоправни захтев поставља због брата, али не опредељује.

Кажите ми који су ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Ја сам платила кола 2.000 динара да ме доведу, да дођем овде да ме доведу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква кола?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Што су ни довели из Сопота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас и брата су заједно довели?

СВЕДОК СЛАВИЦА МАРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведокиња трошкове тражи за долазак данас за њу и брата у износу од 2.000,00 динара па,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се овој сведокињи исплате трошкови доласка за њу и за Младеновић Ненада у износу од 2.000,00 динара а на руке.

Ја мислим да имамо сада средстава и да ће вам то сада бити исплаћено. Ако немамо биће вам послато. Сада можете да идете или можете да сачекате брата. Ево враћамо вам слике. До виђења.

Позовите Младеновић Ненада.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Младеновић Ненад, је л' тако? Је л' ме чујете? Младеновић Ненад, је л'?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ваши лични подаци су они као код истражног судије?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема измена у вашим личним подацима, је л' тако, оно ваше када сте рођени, где, ваше занимање, то је исто као код истражног судије?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Рођен сам у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, само питам да ли се нешто променило?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Добро. Ми смо вас позвали данас овде као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, лажно сведочење је кривично дело. Можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли сте ме разумели, то су упозорења да морате да говорите истину?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумете? Подсећам вас на заклетву, ви сте код истражног судије положили заклетву, сећате се?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као на записнику од 05.02.2009. године, упозорен, опоменут, након што је подсећен на положену заклетву, изјављује:

Кажите ми, позвали смо вас због тога што сте ви побегли једног тренутка с Косова и затим изгубили родитеље, поводом тога сте давали исказ код истражног судије, били сте у полицији колико сам видела. Кажите ми шта је било то, кад сте ви дошли с Косова, шта се то тамо дешавало и шта је на крају било с вашим родитељима, дакле, оно што сте причали детаљно? Прво ћете ви причати, евентуално ја могу да вас подсетим на нешто, затим ће вам постављати питања ови људи овде у судници ко буде имао нешто да пита. Почните све оно чега се сећате од неког тренутка рецимо шта је било, каква је ситуација била пред крај бомбардовања и кад се бомбардовање завршило? Сећате се шта сте причали код истражног судије?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' остајете при томе што сте причали?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, знам да их нашли горе у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само гласније морате да причате.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да их је нашли горе у контејнеру у Гњилану родитеље и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате гласније да причате да вас сви чују и да вас чују преводиоци пошто се то све.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да их нашли у Гњилану у контејнеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете шта вас питам, кад сте ви дошли у Србију?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате гласније, приђите микрофону.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ког датума?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Негде 12., 11. нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11., 12?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему то памтите?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Знам да сам спавао тог дана и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас заиста не чујем.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Знам да сам спавао тог дана и онда су ме пробудили ови, пробудила ме кева, био сам мамуран, и онда она је чувала краве тако ту покрај куће и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какве то везе има? Кажите ми по чему памтите датум да је то био 11., 12? По чему знате зато што вас је пробудила мајка?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Тако је нешто било, не знам. Било је тако нешто од 09. до 11., 12. тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тај датум везујете за нешто, неки празник или за неки догађај овако за нешто, за шта везујете то? Можете ли да ми кажете због чега, по чему памтите да је то било између 09. и 11.12?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па знам да сам био радио сам баш, па сам дошо ..., тако да је било тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете ово што брујо, значи овде се нешто ради.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да ли је био 09, или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме господине, овде у згради нешто раде, има мајстора, приђите микрофону и причајте мало гласније. Е сада ми кажите по чему памтите да је било између 09. и 11. 12?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па знам, радио сам, био сам уморан спавао сам, и онда кева ме пробудила, и онда шта, тако нешто било, да ли је био 09. 10. да ли 11., не знам баш тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је престало бомбардовање или не?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана пре тога је престало бомбардовање?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па ја мислим да негде 09., потписано, не знам, тако нешто било, не знам, тако се нешто сећам, шта знам, и онда су тако ме пустили 11. 12., не знам, ја сам кућу напустио 11. или 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је напустио кућу?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, који ми?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па мислим ја, ја сам напустио, а они су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је остао кад сте ви напустили?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Остао отац, кева и сестра је остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која, како вам се зове сестра?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Слободанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу ли они, јесу ли вас пратили негде или су остали у кући?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нису, остали су кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ви кренули?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па кренули смо у Србији, онда нас заустави КФОР у Клокоту, у Клокот, једно српско село, ту смо преспавали и онда смо сутрадан кренули за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким сте били?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, и онда сам ја дошо у Сурдулици, у Житорађу, имао сам ујака тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким сте ви путовали?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па ја сам путовао, комшија ме, с комшије на трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вас пратили родитељи донекле па се враћали кући?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не, не, до Бујановца, сутрадан смо се видели у Клокот, њих, и они су отишли с један трактор, ја сам отишо у други трактор са комшијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши родитељи су били, ишли до Бујановца с једним трактором?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, они су отишли а остала је ова сестра, била је болесна, и видели смо се ми у Клокоту и онда смо до Бујановца, и онда они су отишли код ујака, а ја сам отишо, а ја сам остао ту једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је то датум?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па мислим да је 11., тако нешто, да ли 12., не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је ујак?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Ујак је у селу Житорађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У село?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Село Житорађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Србија или Косово?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да, овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у Србији, значи ваши родитељи су дошли у село Житорађе у Србији?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су ту боравили?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Можда су, да вас не лажем, можда преспавали и сутрадан се вратили, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су се враћали?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па због сестре се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда шта је било?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па ништа, они су се вратили и онда ништа, ја сам дошо овде код сестре и тако, у ствари отишли смо у Крагујевац, дошо је брат овај од тетке колима по мене и по мог брата од стрица, у Бујановцу и онда смо отишли ми за Крагујевац, и после сам ја седео горе, седео сам у Крагујевцу код буразера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јел знате шта ме интересује. Ваши родитељи су се вратили на Косово, јел био ту неки договор да они остану тамо или да крену за вама или шта?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Кад се вратили доле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кад су се вратили из Житорађа?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не знам, ја више њих нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли требали они да дођу у Србију или не?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Они су били па се вратили. И онда се губи после сваки траг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваша сестра?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: А сестра је у Врању, шта ја знам, овај, ту сам отишо да је преузmem, она је била у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Била је у болници у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико дуго?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Ја сам био код сестре, то једно време у Пожаревцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ишли да узмете сестру ову из Врања?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не бих могло да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате датума када сте ви дошли у Србију и наставили да живите у Србији?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не могу баш тачно, не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сад знате шта ме интересује, рекли сте код истражног судије да сте ви ишли у тракторима, били сте у збегу, да сте били у збегу, да сте практично.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да, у колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бежали, зашто онда, а сад ми кажете ваши родитељи су хтели да се врате, да остану на Косово, они нису бежали или јесу бежали, шта је сад то?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Они су сутрадан, они су сутрадан нашли се ми у Клокот, они сутрадан су дошли, а ја сам преспавао једно вече у Клокот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: И онда смо се видели и онда смо кренули заједно овамо ка Бујановци и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је рекла сестра, ова.
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Онда су они ишли код ујака.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати то што сте рекли.
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Важи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи питам само јесте ли бежали, јесу ли требали да беже и ваши родитељи или не?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Како мислите?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да живе на Косову и даље?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не знам, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. А шта вам је рекла ова сестра кад је дошла, кад сте је. Јесте ли ви ишли у Врање да је узмете?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, ишли смо са сестром.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овом Славицом што је била прва?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не, не, од, три сестре имам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам се зове та сестра?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Ова је најмлађа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Знаш ова млађа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам се зове та сестра, та још једна коју имате, Славица, Слободанка и она трећа?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Станка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стана?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ишли са станом у Врање да узмете?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта вам је тада рекла сестра кад сте је узели из болнице?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па ништа, узели смо њу и онда смо вратили се за Пожаревац назад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам шта вам је она рекла у вези родитеља?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па ништа, ја нисам хтео ништа да је питам после, сестра знам да, шта има, знам она болесна још да их.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте хтели да је питате ништа?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте рекли да ваша сестра је пошто је дошла у Пожаревац, рекла да су се родитељи после мог одласка вратили поново у Ново Село, и да су они њу упутили да иде у Србију.
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, и то је тако, то је тачно, тачно је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су родитељи њу послали у Србију, а они?
СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Они су остали доле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ваша сестра Славица нам каже, они су требали само још да месе хлеб, па да дођу и они у Србију, а ви кажете да то не знате?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па добро, не могу све да се сетим сад, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад сте ви видели, мислим, зашто сте ви тражили родитеље, кад сте почели да их тражите? Јесте ли их ви тражили или вас је Црвени крст звао и рекао вам нешто?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па ми смо пријавили у Црвени крст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па сестра то пријавила, нисам ја, ја нисам имао времена, ја сам радио нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате кад су пријавиле сестре?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не могу да се сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел било, мислим јел тад одмах после пар дана или касније?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па прошло је једно време, шта знам, дал две године, три, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте пријавили Црвеном крсту. Јесте ли се у међувремену распитивали шта је са родитељима или не, јесу ли имали они телефон у кући?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Доле, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте комуницирали, јесте ли питали неке рођаке, пријатеље нешто? Како сте се споразумевали са родитељима, како сте се интересовали за њих?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па видиш како, овај, нисам ја био доле са њима, али не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште вас не чујем ништа.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па они су остали доле, нисам ја био с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и како сте се онда интересовали да ступите с њима у контакт?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нисмо имали никакве контакте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали контакте?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се ви забринули што немате контакт или не?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте се овако распитивали, мислим, да ли сте ви сматрали да се њима нешто десило?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте почели то да мислите?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па после годину дана, две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После годину, две дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде неки захтев за тражење за Младеновић Зорицу и Младеновић Стојанчета, то су ваши родитељи, који је потписала

Младеновић Слободанка. То је ова сестра што је била у болници у Врању, јел тако?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти захтеви носе датум 05.12.2000., јел то могуће да је тад, да сте тад пријавили Црвеном крсту?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па могуће, она је пријавила, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она. Ви се нисте упуштали у то?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па да, нисам, ја сам радио нон стоп, тако да нисам имао времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте позвани да радите ову ДНК, да дате узорке за ДНК анализу, јесте ли давали узорке?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па да, дал прошле године ја мислим, што сад, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви ишли да преузмете?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јесте, јесте, на Мердару сам ја ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ишли да преузмете тела?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли давали пре тога неке узорке за анализу?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па јесте, давали смо крв и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми када сте преузели тела, јел се сећате када сте преузели тела?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не сећам се, али мислим да имамо папире, мислим да имамо папире, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте гледали неке фотографије можда?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Записник о обдукцији?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Шта је то сад, нисам вас разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате шта је то. Јесте ли гледали фотографије посмртних остатака?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јел можете да поновите молим вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, да ли сте можда гледали фотографије тог што је нађено кад су вам предата тела, па те фотографије, јесте ли гледали то?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па шта знам, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли гледали тела, јесте ли били ту кад је сестра отварала сандук?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли гледали?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нисам, ја сам мало, нисам мого да гледам, и тако нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли да гледате?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Само сам погледао и окренуо главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу ли то била, кажете код истражног судије ја сам лично гледао те посмртне остатке?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Она је гледала, а ја сам само погледао и окренуо сам главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте окренули главу. Не, да ли знате или не знате да ли су тела била цела, да ли је било свих делова тела?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: А нису били сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Зато што сте се о томе изјашњавали код истражног судије, али сад јел то тачно или није, кажете било је неких четири, пет костију уз лобању, а кажете и тамо да сте окренули главу?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли гледали фотографије ваших родитеља?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јесам, гледао сам прошли пут овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете молим вас сада да ми кажете, ко је тада када сте ви отишли, када сте кренули с Косова, јел било тада још људи или сте ви ишли сами с тим комшијама, јесу ли људи бежали?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не, било је скоро цело село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Цело село је скоро било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цело село је кренуло?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог једног дана?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па нису баш сви кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин, у колима?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Тог дана, али кренули су сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па шта, нису хтели да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па нису хтели да беже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се бежало, зашто су кренули људи да беже?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па већ су почели да убијају ови шиптари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, шта се то дешавало, то вас питам да нам испричате, шта се тамо дешавало кад сте ви кренули у Србију?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па долазили су ови из села шиптари да морамо да одемо, да напустимо, да нас не убијају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазили су од куће до куће да мора да се оде?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су некога дирали, да ли су некога тукли, отели, убили, да ли су претили нешто?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јесу, овај, јесу мог брата су од стрица узели из колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам се зове брат од стрица?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Узели из колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте бежали узели су га из колоне?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а тад кад су вам рекли да треба да одете, јесу ли вам нешто претили? Јесу ли рекли мораш да одеш, ако не одеш десиће ти се нешто, или?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да предамо оружје и да одемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли имали оружје?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте и ви и отац или само ви?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па имали су и они, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па ови који нас претерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ја питам за вас и за вашег оца, да ли сте имали оружје?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте. Да ли сте били војно ангажовани док је било бомбардовање?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Како мислиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим, јесте ли били код куће или сте ишли у борбе?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Био сам у борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у борби, и кад сте дошли кући?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па 09., тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 09., сте дошли кући и одмах сте кренули за Србију?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а са собом сте донели.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Тако нешто, 09., изашли смо 11., не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били, били сте у полицији или у војсци или у неким добровољцима?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: У полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији, у том Новом Селу, Витини, Гњилану, у чему?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој полицији, полиција Гњилане, полиција Витина, полиција?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Витина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Витина?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Витина-Гњилане, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је као резервисти?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформу и оружје јер сте раздужили или сте донели кући?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нисам задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте донели кући од оружја?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Шта смо донели, пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пушку?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли понели са собом у Србију или не?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нисам, узели доле ови шиптари, нису хтели да нас пусте док.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је узео оружје?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па добро, не могу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па узели ми доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел узела полиција или КФОР или?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Они шиптари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Албанци?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па шиптари, Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци. Јел био дошо КФОР кад сте ви пошли у Србију?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Код нас у село није ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па код нас у село није ни био КФОР, долазио уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био. А јел кренуо да улази на Косово или не?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: После смо се ми у Клокот са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срели сте се са њима?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, у којој сте ви били јединици, то је била нека посебна јединица ту од вас мештана или сте били прикључени некој полицији овако, која је била организованија, разумете, која је дошла из Србије ту, или сте само ви из села се укључили у ту полицију?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не, мислим у општини Витина то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини Витина?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су мештани били или ко?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било и полиције из Србије?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па са нама нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте заједно били?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми кад сте дошли тог 09., зашто су вас вратили кући, јесу ли вас вратили или сте сами напустили јединицу?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па шта зна, потписао ваљда тако Милошевић и онда су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вас уопште нисам разумела опет, приђите микрофону да вас.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Потписао Милошевић и онда су нас пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потписао и онда су вам рекли да идете?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, јел вам речено да идете или сте сами се вратили?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па они нас пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустили су вас?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите сад ви мени, када сте бежали за Србију, јесу ли то бежали сви или су бежали само они који су били у тим резервним јединицама?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па сви су, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било и жена и деце?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И уопште јел било жена и деце у селу током бомбардовања?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срба, било је?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису побегли у Србију?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад вас питам, да ли они који су били у полицији током бомбардовања и у војсци, да ли су они бежали у Србију, или су бежали сви, комплетно?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па остали су неки, сад, разумете, неки су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остала ваша сестра?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате то вас питам.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Остали су можда десетину, двадесет, тако нешто, десет људи, тако нешто и онда сутрадан се покупили и кренули су онда и они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто ваша сестра није пошла с вама?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па није хтела, била је болесна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она тада такође имала психичке проблеме или, јел и тада имала неке психичке проблеме?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Мало је била, знаш она је, овај, била је мало болесна и онда све више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда све више и више. Јел имала она неке непријатности раније од којих се, које су можда ту болест потенцирале? Дакле, да ли се њој нешто десило раније па је то било проузроковало ту болести?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па јесте, раније, шта знам, па раније и шта знам, и нападнуо је један, знаш, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то вас питам. Да је нападнута јел тако?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: То раније још док је била оно, није било ратовање, то раније, била и она мала, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ваши родитељи да ли су требали да дођу за вама или не? Да ли су ваши родитељи требали да дођу у Србију или су требали да остану с њом на Косову?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Кажите ми у том збегу, то кад сте бежали, кад је било цело село, колико је ту било возила, колико је ту било људи?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Добро, ту су била возила, онда трактори су више били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било више од десет, више од двадесет, или два, три возила?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Шта, трактори, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад сте кренули за Србију?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па било је, било је више, рецимо шест, седам трактора тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је дошло до тог разоружавања, кад сте предали албанцима оружје?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па тако нешто 09., 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тад 09., кад сте дошли кући?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли с вама у тим, кад сте кренули да бежите били и остали људи из вашег села који су били у полицији?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па неки су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Неки су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки су остали?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте ви закључили да се вашим родитељима, да нешто није у реду што их нема? Знате, кад сте ви почели да се бринете, да ли сте почели да се бринете кад сте нашли сестру, или кад?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Ја сам знао, само што сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите мало микрофону.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Знао сам само што сам ја ћутао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте знали?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па знао сам да их је убио доле, а реко нам комшија да идемо, да бежимо, идите каже ће вас побију, и онда они кад се вратили онда сам ја знао. Реко нам комшија шиптар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми још оно што мене интересује, то је осим ове ствари, да ли сте видели тела, и како то изгледа и ове фотографије, да ли сте ви. Нећу вам показивати ове фотграфије кад кажете да то нисте могли да гледате, сем уколико не буде неко од странака инсистирао, показаћу вам слике ваших родитеља и рећи ћете ми када је то отприлике дан, како изгледају ти датуми, дакле интересује ме када су ваши родитељи последњи пут били рецимо то са вашом сестром, да ли је то 13., или је то неки други

датум, да ли је то неки каснији. Ми имамо овде неки датум 19.јун, који такође у неким документима овде фигурира, који би то датум могао да буде? Кажите.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не, не бих могао тачно да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро, имате ли ви неки доказ или неки документ кад сте дошли у Србију?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Немам, само имам зелени картон. Зелени картон имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелени картон.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па да, то у Врање кад сам вадио, извадио сам у Врање, доле сам радио и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада да вам покажем. А када сте извадили тај картон?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па касније сам извадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам покажемо само још фотографије ваших родитеља.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јесте, јесте, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да констатујемо само ово, странке, нећемо приказивати ово преко документ камере, то су фотографије које смо мало пре показали.

Констатује се да су сведоку показане фотографије D/VII-003 и D/VII-003/1, и он је климањем главе потврдио да се ради о његовим родитељима.

Бранилац Крстић је нешто интервенисао. Изволите, не, ништа, добро. Кажите ми сада да ли имате неко сазнање од било кога на који начин су страдали ваши родитељи?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Како су страдали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин су они изгубили живот?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не знам како су изгубили, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ви имате, да ли сматрате да ако је неко њих убио да треба да буде осуђен за то?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, питам вас за ваш однос, да ли се ви придружуете кривичном гоњењу?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли имате неки захтев за накнаду штете? Дакле то је једно питање овако апстрактно, да ли ћете евентуално да имате неки захтев за накнаду штете, ако неко буде осуђен или од неког органа или тако за ово што се десило са вашим родитељима?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не знам шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Кривичном гоњењу се придружује а одлуку о имовинско-правном захтеву оставиће за касније.

То можете увек да размишљате, то није везано, значи ово није ништа овде стриктно што би вас обавезивало да се сада изјасните, нисте у року, можете то и касније. Да ли тужилац има питања? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Дobar дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел вама добро данас?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Јесте, мало ми се спава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Како је тужиоче, упозорите суд да сматрате да се, да нешто, али тако јел вама добро данас, то сведока не можете тако да питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ту су, мислим ту су колеге и Кастратовић и Крстић, и ми смо овог човека упознали у истражном поступку и то је био путпуно другачији човек, и сад ја видим да њему нешто није добро, и питам га да ли је њему добро данас. Јел вам добро, мислим ево питајте га ви, не знам шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према информацијама наше Службе за помоћ и подршку сведоцима нема. Кажите ви господине Ненаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, људи смо, па некако, ја волим да од њега то чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ненаде, пита вас тужилац јел вама нешто добро кад сматра да сте се у односу на 05.фебруар, кад сте били код истражног судије до данас да данас неупоредиво лошије се осећате. Јел вама нешто лоше, да ли се ви нешто плашите, да ли нешто?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не знам, први пут сам овде и тако да мало, није све једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због суднице, због атмосфере?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Није, мислим шта знам, није све једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам све једно.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не плашим се него није све једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац вас пита да ли се добро осећате данас?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете да направимо паузу, да ли хоћете воду, да ли хоћете да се одморите?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нека, не треба ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте му воду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би могли да ставимо као неку вашу примедбу да сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нешто је успорен, нешто је успорен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нешто није у реду, сматрате да нешто није у реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Ево ту смо били заједно и онда нам је он разјаснио, он је као и данас након његове сестре дао исказ и онда нам је објаснио да је он био тај главни који је сахрањивао родитеље. Ево сад вас ја питам, и то је био врло децидан у томе, ја вас питам јесте ли ви с ким сте били кад сте ту врећу примили и сахрањивали и ето?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Ишо сам за Мердаре са другаром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Са другаром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са другаром?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја исто ништа не чујем, само молим вас приђите микрофону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, слободно да, немојте се плашити. Где сте отварали ту врећу?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Кад смо стигли овде у Сопот.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Сопоту.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био присутан кад сте отварали, да ли сте уопште отварали, ко је био присутан тада?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не сећам се, не знам, троје, четири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је ту све био?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па ја, сестра и још једна сестра и комшија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Сад ко је непосредно то отворио, ја сам вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рајсфешлус отворио, то питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то је, ја сам то разумео у истрази кад смо били, да сте то ви били, јесам ли то добро разумео?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нисам, нисам отворио, али мислим, пази, сестра је отворила и ја кад сам видео ја сам само главу окренуо, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, и она је рекла да је она отворила, и он је рекао и то је, мислим, ко је отворио рајсфешлус. Сачекајте овако, ко је отворио рајсфешлус на кеси.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што је он, ево кажем ту су они, у истрази нам је тачно објаснио да је то отворио и да је ту било, само не може да се сети да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочено му је, мало пре сам му.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тачно је ово што пише на страни 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то смо му мало пре предочили, и он каже човек да је окренуо главу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али то, јел ово тачно што је истражни судија навео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се тужиоче, мало пре је предочено. Мислите ако га питамо пет пута да ће он пети пут да каже. Не, мало пре му је предочено то шта је рекао код истражног судије, ја сам му предочила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али је, окретање главе се односило на одећу кад је питан, тако пише овде, а он је тачно навео колико је видео костију, само не може да определи колико код кога, код оца или мајке, иначе ништа то није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мало пре смо предочили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ли ја у праву то, ево питам то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сам предочила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате зашто, зато што сестра каже да су била цела тела, то је, или како она то каже, мисли да су цела тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте интервенисати, видим ваше руке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта кажете?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па можда је и она погрешила, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати. Шта је, у чему је проблем сад тужиоче, да поново предочавамо нешто што је предочено, а претходно кажемо да сведоку није добро, онда му те ствари које га вероватно највише погађају предочавамо три пута или четири пута или пет пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, нећу то, нећу више о томе. Колико је било Срба у Новом Селу пре него што сте ви отишли, да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања или кад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па знам да је било 30, негде око 26-27 кућа, тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 26-27 кућа. Колико данас има кућа Срба у Новом Селу?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па нема ни једна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате, јел ви комуницирате, јел знате да су сви дошли овде, или како то знате. Дакле како знате каква је сад ситуација?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па мислим много је боље за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па много је боље за њих ситуација, за шиптаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вас опет нисам чула.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па боља је ситуација сад за њих него за нас, ја доле не смем да одем, не само ја, било ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не смете да одете?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате сада да нико од Срба не живи тамо?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па знам, људи су били доле који су ишли, ја нисам ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки су ишли па су вам рекли?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је, мислим, како год вам то звучало глупо, то је нека ствар која мора да се пита, «одакле то ти знаш». Изволите тужиоче

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад оно питање, ви сте доле имали имовину, па сад ја питам исто, немојте мислити да вас провоцирам, него само вас питам што се сад не вратите доле? Где је боље, овде или доле, мислим зашто се не вратите, имате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Противите се, шта, а шта је питао тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питање је, чули смо сестру како каже да је сиромашан да нема од чега да живи, ја га питам што се не врати доле ако тамо има имовину, земљу, кућу, него је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо те односе сада да уплићемо у овај кривично правни догађај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нас интересује 13. јун, 19. јун.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала. Ако мислите да не треба, добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада идемо на, ваше руке ја видим браниоци све време, али сада идемо на питања бранилаца, па онда браници ових којима се суди у одсуству, да ли неко има питања који су они први на списку, нема. Па сада примедбу неку. Примедба, бранилац Марко Кастратовић. Изволите браниоче.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Налазим да имамо већ довољно елемената и у самој оптужници и негде у јавности који политизују овај предмет, да бисмо га даље политизовали сувишним стварима који ће да оптерећују овај исти предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатовано браниоче, седите хвала вам. Упозорила сам тужиоца да су та питања сувишна, немојте држати говоре. Посебно да не замарамо сведока, на крају претреса данашњег дана можете то да изнесете. Браниоци даље чекајте да видимо ко је следећи, овде Марко Ђукановић.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Само једно питање за сведока, да ли може да се изјасни када је последњи пут чуо било какву информацију о својим родитељима а која би указивала на то да су у то време још били у животу?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не знам, они су кад су остали доле, не знам сад да ли је то након два дана, три, кад су њих убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, стављају примедбе и ја вас исто нисам чула и браниоци, да морате у микрофон, немојте се окретати, ту на монитору видите све, дакле ту пратите и у микрофон што ближе, што ближе приђете микрофону и онда нам тек кажите поново. Кад сте последњи пут чули информацију, како сте одговорили?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Чуо сам ја преко других људи, тако причали су они, ја мислим нису хтели да кажу они мени директно, разумеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него су вам преносили?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не нису ми одмах рекли, нису ми испричали то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нису ми рекли одмах тог, мислим тог дана разумеш него то се развљачило, нису хтели да ми кажу одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па да су погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не знам како, знам да су их нашли у Гњилану у контејнеру тамо, шта ја знам како, прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту знате да су нађени?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли мора да се прође кроз Гњилане из вашег села да би се дошло у Србију?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из вашег села када путујете је ли морате да прођете кроз Гњилане?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Пожарница где је?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пожарница?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Пожарење, село Пожарење, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па оно је 6 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од вас?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ка Гњилану?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не, испред нас, ка Гњилану да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А када сте то последњи пут чули, то је питао бранилац, значи не шта него кад? У јуну, у јулу, следеће године или кад?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не би могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Бранилац Крстић.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам се двоумио да ли уопште да питам с обзиром да је сведок стварно у таквом стању да нам даје за право да констатујемо да је то најнесигурније доказно средство иначе. Али ћу ипак нешто питати, сведок нам је говорио овде на питање тужиоца да у селу има 27 српских кућа, ја питам да ли има и албанских кућа и какав је однос у његовом селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: У време када се ово догађало, пре бомбардовања, након бомбардовања, значи тај период?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био однос значи дакле током бомбардовања и оно кад сте ви кренули, однос Срба и Албанаца?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је да, у селу његовом?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Они су били побегли у друго село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Они су побегли у друго село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они тада нису током бомбардовања били ту?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре бомбардовања је ли било пола пола или како?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не, они су више били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања је било више Албанаца него Срба?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, они су више били од нас.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад је све било мирно пре бомбардовања више је било Албанаца у селу него српских кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И сведок каже да су они побегли, када су побегли и зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је током бомбардовања. Одбија се одговор на питање зашто. Сведок не зна јер није побегао током бомбардовања, а није ни Албанац.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А чекајте бомбардовање не бира етнички, оно етнички кога ће да гађа, него ја питам је ли зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам вам одговор зашто су побегли.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Одлично. Сведок нам је рекао да је неколико трактора, а ви сте га питали да ли је то збег, а он је потврдио и тако даље, Срба побегло тада када је он одговорио, а ја питам да ли је пре бомбардовања видео неки збег Албанаца да беже и у ком правцу из његовог села, из других села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Албанце да беже и кад?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па јесте кад сам радио онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања или пре бомбардовања?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Кад је било бомбардовање, због бомбардовања, онда су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: За време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу сви бежали и жене и деца и све?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па бежали су неки, из неких села и онда смо их ми враћали назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте их враћали?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да се врате назад да не би напустили и тако то. Тако смо добили наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А како сте их то враћали, убеђивањем или са оружјем или без оружја, како?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Са убеђивањем.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Мислим то је полиција убеђивала, нисам ја, ја сам само био тако.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ви рекосте да сте били у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље браниоче, немојте одговарати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Ви рекосте да сте као припадник резервних састава полиције били у Витини и задужени са оружјем, ја питам је ли кратко или дуго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам одговор, већ је рекао питала сам га ја које оружје.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам чуо опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сад прецизније, да ли је било у том село неког Србина за кога он зна да није био задужен са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор. Неважно потпуно.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па важно је судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ставите примедбу и тражите да веће одлучи.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви мислите да није важно, али је врло, мени је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати, тражите да веће одлучи.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мени је задовољство да се веће брзо тако састане и одлучи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће се састаје у паузи, браниоче, претреса и одлучује о питањима која су постављена.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Добро, немам намере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док не отпусти сведока који није из Београда.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте потпуно у праву, ви сте апсолутно у праву и моје примедбе не стоје уопште. Да ли може сведок да се окрене па да препозна неког од ових оптужених да ли је био од њих неко у селу и прогањао њега и Србе у његовом селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, прво када?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пре бомбардовања, за време бомбардовања, после бомбардовања? Ево ви изаберите, ево после бомбардовања, ово што се тиче оптужнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што је рекао да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Што је рекао да су Албанци упадали и претили им и тако даље, да ли може неког да препозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знам шта тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сведок је рекао, дошао је комшија Албанац и рекао нам да идемо, а ја не знам колико ја знам ниједан од окривљених није становник тог села и комшија, тако да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћу да то сведок каже, а не ви тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али тако да је бесмислено то.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није бесмислено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли рекао вама комишија или не?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да, да, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били неки униформисани људи у униформама ОВК у селу па са оружјем и тако даље, од којих сте се склањали, плашили и тако?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Који су нас, који су нас претресли знаш, они су били са стране, нису били из села.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били са стране?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не знам, не знам, не знам одакле су били, били су са стране нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте могли некога.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Нису били из нашег села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису били из нашег села?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте могли да препознате некога од њих?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па не знам, могуће, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли би ако се будемо одлучили да обавите такво једно препознавање, волели да то обавите онако како је то предвиђено по закону са оним стаклом да они вас не виде и тако даље, мада су они сви вас сада видели или бисте сада у судници могли да се окренете и кажете да ли сте некада пре тога видели било кога од ових овде оптужених да стоји са униформом, разоружава и тако даље, да ли можете сада ако ви желите да се окрене, ако не не мора.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не знам, прошло је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте неког могли да препознате то нам прво кажите?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па можда да, можда и не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би неког могли да опишете, да кажете висок, низак, дебео, мршав има такву косу, такву униформу, неки карактеристичан, нешто карактеристично у изгледу или не бисте? Ако можете можете, ако не можете добро. Не може човек прошло је време.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Да се не задржавамо.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Не би.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли би ја много тражио ако би питао сведока да нам каже како се зове тај комшија који је ушао и саветовао га да напусти село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате како се зове комишија?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Па знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или надимак или име?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Шабан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шабан?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Сведок је у својим исказима до сада, данас управо у неколико наврата спомињао 09, 10, 11. ја сам разумео сасвим другачије судија него онако како сте га ви исправљали, ви сте додавали, то је била моја примедба кад сам дигао руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, која, која, кажите која.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сведок није споменуо ни једног месеца, само је датуме спомињао, па га ја питам провере ради, ради просто његове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он каже је ли?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, него ја га питам да ли може да нам каже који је данас датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта проверавамо, шта проверавао?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па разне бројке проверавамо, ето просто хоћу да се уверим да ли човек влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема дилеме о ком, о 09. јуну је он говорио, он то везује 09. везује за онај дан кад је Милошевић потписао, знате. Тако да можда ту нешто вам је промакло, а ово који је данас датум.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, уопште се није изјашњавао тако о томе се ради, рекао је 10, 11, спавао па је споменуо 09. дакле ви га питате, питате али не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И на крају не спомене ни једног месеца, зато га ја питам је ли може датум и месец да каже који је данас, просто да ја имам увид да га више ништа не питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја вам то одбијам.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: 09.05.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како, данас је 09.05. ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да сам то одмах питао не би имао ниједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати док вам суд не каже, сад је већ готово. Бранилац Марко Кастратовић.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Миодраг Планојевић?

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Добро, чланови већа? Не. Не. Кажите ми ваши трошкови за данашњи долазак, ваша сестра каже да сте платили 2.000,00 или 3.000,00 за ауто?

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: 2.000,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Трошкове за данашњи долазак суд је досудио претходно сестри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо вашој сестри досудили те паре, то ће бити исплаћено. Сада можете. Чекајте да видим, има неко од оптужених питања?

Не, нико и не реагује. Можете да идете.

СВЕДОК НЕНАД МЛАДЕНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Да ли су странке сагласне да наставимо још једног сведока сад да не правимо паузу. Добро, позовите Симоновић Милана.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Симоновић Милан дакле, добар дан. Не скачите сачекаћемо само мало да нам се врати ту један оптужени, један бранилац, а ја ћу за то време да вас питам, били сте код истражног судије и тамо сте дали податке ваше, мислим на оно кад сте рођени, име вашег оца и тако даље, знате ту нема ваша адреса, нема никаквих измена у вашим личним подацима, нема? Знате кад сте рекли Симоновић Милан, отац Светозар, радник и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, је ли тако и ваша адреса је та?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани овде као сведок. Као сведок сте дужни да говорите истину, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Када дођу овде оптужени Ахмет и бранилац Кастратовић замолићу вас да положите заклетву, до тад ћемо мало да их сачекамо.

Констатује се да су се вратили бранилац Марко и опт.Назиф, ја нисам пажљиво гледала, а сада овде да вас обавестим да сам значи констатовали смо да је сведок са личним подацима као од 10.04.2009. године, упозорен, опоменут након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се пре давања сведочења полаже заклетва па ви имате ту текст заклетве испред вас прочитајте наглас, па ћете нам онда рећи ово због чега сте позвани.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Је ли треба и име да кажем што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само прочитајте текст.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Позвали смо вас дакле због оног што сте причали код истражног судије, рећи ћете ми да ли остајете код тога што сте рекли тамо кад сте саслушавани поводом оних догађаја за време и после бомбардовања, затим испричаћете шта се догађало са вама, шта се догодило са вашом имовином, шта се догодило са вашим братом и снајом?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ситуацију каква је била у Гњилану после бомбардовања, и да ли знате за још неког да му се нешто десило, одакле то знате и тако даље. Дакле нећу вас прекидати, прчајте све чега се сећате.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па ево ја ћу да вам кажем мада је време доста то прошло, али ћу покушати да све буде то на неки начин да објасним

како је то било пошто сам ја био ту где сам живео, то је такав део био где су се дешавала та стравична, враћам се после 10 година у те ситуације, али покушаћу да објасним све што могу, а можда ћу нешто и да пропустим не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја сам живео у Гњилану, у Борис Кидрич улици тамо сам и рођен, живео сам поред саме џамије, ту су се дешавају неке ствари, ту је било Економска школа, онда Интернат, Гимназија, шта знам, све су школе биле ту. Ја сам живео у таквој средини где су биле само 4 куће српске, иначе ово је било све Албанци и тако сам јако сарађивао са њима, увек сам био са њима мислим овако и дошло је то после бомбардовања трагедија. Доста је људи који су били добри пријатељи, добри суседи, то је онда настало издвајање, бежање и тако али имао сам доста тога ја да вам кажем пријатељи и тако сам нешто опет помало нешто сарађивао мада и са њихове стране они су се бојали, ја сам се бојао али тако је то ишло. Ја сам пратио ту доста ситуацију јер сам остао ту у Гњилану до такорећи до тог краја кад је страдао тај мој брат и снаја, задржао сам се мало дуже, породица ми је отишла даље, смештена је била у Србији, ја сам остао ту, хтео не хтео ја сам био на неки начин заробљен сам био ту. Нисам могао неких 10 до 15 дана да изађем из куће, са једне стране је био паркиран тенк, са друге стране су били паркирани ови који су били ту, који су ме стално нападали, који су ломили, доживљавао сам све и свашта, нисам могао да изађем, нисам имао ни храну чак задње време. Хвала богу неко се нашао од њих, помогли су ми, донели су ми неки парадајз, нека јаја и тако ја сам са супругом био ту до то време.

Једне моје тешке мислим оне десило се шта се десило, напали су ме, све су ми поломили, пуцали су у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па да вам кажем сад датума баш, датума верујте ми то је можда било не знам сада али тако нешто можда био јуни месец тако приближно колико се сећам, можда негде око 10, 15. колико могу да се сетим, али се пуно не могу да тврдим датума баш тачно како је било. Кад су ме напали, напали су ме ноћу у 12 сати, тачно 5 до 12 је било кад су ме напали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли није био полицијски час?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па да вам кажем сад можда је био полицијски час за нас, али за њих никад није био, није постојао полицијски час.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али где су вас напали у кући или на улици?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: У кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: У кући. Били смо ја и супруга и покојни брат и снаја ту. Они су нама све поломили и покушавали су више пута да уђу, намера им је била да нас опљачкају и нормално да нас ликвидирају, међутим ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то они, како изгледају, мислим је ли имају униформе или?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па били су у униформама, али били су и без униформе, били су и камиони паркирани врањска регистрација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Било је камиона три камиона ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А људи?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Била су нека путничка кола исто, неки «опел» жути врањска регистрација исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А људи колико је дошло ту да вас нападне?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Госпођо 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки у униформама, неки овако?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Неки у униформама, неки овако. То нисам дозвољавао да вам кажем, сам сам себи пресудио, борићу се док могу имао сам три аутомата, борићу се док могу и на крају сам донео одлуку ако буду ушли у двориште пуцаћу у њих па онда супругу и себе, ето то је та моја одлука била таква јер нисам имао куда од куће. То је трајало до 5 сати ујутро и онда кад сам већ и ја изнемогао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви узвраћали ватру ви и брат?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесам, али нисам у њих него у ваздух. И кад сам већ видео да не могу да опстанем тражио сам помоћ од једног пријатеља из Гњилана, Албанац је, хвала му, Тахири Веби се зове, тражио сам помоћ да ми помогне некако јер ја сам њему исто изашао у сусрет кад је било бомбардовање ја сам њега сместио код мене, мислим у Србији сам га сместио, да не кажем где сада ето, могу да вам накнадно кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, то за сад није важно.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Тамо сам га сместио и он је онда мени, не мени него мојој супрузи одговоиро каже не могу ја ништа, не могу да изађем видиш каква је ситуација, али зато ћу да пошаљем супругу и оца, што је добро и урадио, послао је супругу своју и оца. Отац му је говорио страни језик, он је био пензионер у Швајцарској, сад не знам који језик је говорио да ли француски, немачки, не знам шта се говори и онда је он стигао тако да је стигао са КФОР-ом је стигао он, ангажовао је КФОР, отишао је у СУП тамо где је био некад наш СУП и дошли су. И кад су дошли онда се то смирило мало, ови су отишли мало даље, онда су наставили да ломе код комшија тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих 50 људи?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да. А ја сам остао ту у кући и било је договорено да ме у 6 сати пребаце за Србију до Бујановца, тај мој пријатељ, међутим он није могао никако покушавао је више пута, али све је то било блокирано, тамо је то Кметовце, нека кречана, па онда још тамо су имали код Добрчане нешто исто је било блокирано, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите блокирано, је ли био КФОР или били ОВК или ко је био?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не, ОВК је био и то су препречили да вам кажем тракторе са песак приколица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОВК препречио пут на Косову?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ прошло бомбардовање, дошао КФОР и они тако раде?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да, јесте, јесте госпођо то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све у униформама, оружје и то и онда практично барикаде неке? Шта?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Барикаде, барикаде код кречану па ту су страдали доста и Срби су страдали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су они то стављали?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су они то стављали, ОВК мислим? Како сме ОВК тако да иде?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ма они су ишли како год хоћете госпођа, они су ишли слободно свуда су ишли и радили су све и свашта, ништа нико није предузимао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико их није дирао?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Нико, ни КФОР ни нико, то је било тако. И тако ја нисам могао до негде, стално су ми од 6 у 10, па од 10 у 12 па тако, ја сам тек негде ме је пребацио тај пријатељ, успео је у 4 сата да ме пребаци, његов зет ме је, његов шурак ме је пребацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Србију је ли?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је то датум?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не могу да се сетим датума госпођо верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни отприлике?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па отприлике ту кажем негде можда између 10. и 15. јула, тако нешто мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула или јуна?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јуна. Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас због овог што кажете 07. јула да је датум који памтите, што?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: 07. јула су ми упалили кућу, упалили су ми кућу, све су ми упалили кућу, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте пре тога дошли?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога сте дошли у Србију?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја сам напустио, ја сам напустио и дошао сам у Србији и онда сестра ми је остала, најстарија сестра, тамо остала је и остао је овај брат покојни са снајом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се они зову?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Благоје Симоновић и Верица Симоновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су тада имали по колико година?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Један брат ми је имао негде 60 година да кажем, снаја ту 55 година, сад говорим онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, отприлике, јесу имали они деце?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Имају, имају два сина и ћерку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они у Србији?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Јесу у Србији, један је у Јагодини, један је у Врању и ћерка је у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми сада ти ваши брат и снаја у том тренутку кад су остали јесу била деца са њима или су били сами?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Не, не, деца су отишла пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сестра?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: И сестра, сви су отишли, а моја сестра је остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша сестра, ваша?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Моја сестра је остала и даље надајући се да ето женско па по некој тој нашој и албанској некој да неће да дирају кад је неко женско, тако била је принуђена да остане, али је она имала стан ван куће и она је у стану тамо била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био стан?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Стан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гњилану?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: У Гњилану да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, у некој стамбеној згради или ?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Стамбена зграда, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој нижој или оним солитерима вишим?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Солитери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оним солитерима?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Да, виша зграда, то је према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ком је спрату била ваша сестра?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: На другом спрату, на другом спрату је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са братом и снајом?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: И онда кад је она дошла да обиђе кућу да види и тако да види јер ови се не јављају она је звала телефоном више пута су се чули телефоном контактирали како је шта је, али она је звала телефоном не јављају се брат и снаја не јављају се, и њој је то постало сумњиво и она је дошла кући и срела је једног комшију Гани Гаши се зове, срела је и она је са задње стране покушала да уђе тамо пошто смо ми имали два улаза, то је било овако мало дуже двориште овако и имали смо улаз и са једне стране и са друге и онда није смела она да уђе са ове главне улице него је ушла из Абдула Прешева. Кад је ушла тамо њу је сачекао тај Гани Гаши и није пустио да иде каже Ружице немој да идеш каже нешто се десило тамо, каже јако лоше, немој

да идеш каже тамо. И она каже ма како бре Гани да не идем и она је отишла тамо и кад је видела имала је шта и да види и један и други су заклани били. И онда се она врати онако и каже е лепо сте помогли каже као комшије, ето каже шта сте нам помогли а пре тога смо добро живели са њима, али нису, ја верујем да нису ни они смели да се супротставе то је такво време било, тако су убивени и један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је то дан, после колико дана од када сте ви дошли у Србију кад је то отприлике, колико дана пре овог 07. јула када вам је упаљена кућа? Имамо ли неки оријентир.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па кућа је упаљена госпођо после можда 09, 10 мислим да су они убивени ето, али не могу да гарантујем баш тачно датум који је, јер стварно не могу али можда дан, два после упаљене куће и њему су исто упалии кућу и убили су их и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете код истражног судије Спасовдан је био 07. јула те године, ја тај дан памтим јер.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: И на тај дан су упалили кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи дан, два после тога вам је убијен брат и снаја или пре тога?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да. Не, не, после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: После тога, да. Кад је моја кућа упаљена после су њих убили и упалили им кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причали сте код истражног судије за један догађај када сте били код свог комшије да пијете неку кафу и тако даље, када је то било, можемо ли ту неки, то је тај неки први датум?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесте да вам кажем, ево то је било раније мало пре него да напустим Гњилан, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било готово бомбардовање или не?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: За време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време бомбардовања јесте били то да пијете кафу?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да, да, ја сам одлазио, ја сам да вам кажем угоститељ и волео сам да обиђем тако кафиће, да контактирам са људима, контактирао сам и отишао сам у кафић, ту су била два кафића «Маригона» и један кафић је још један он је држао «Мекдоналд» тзв. али кафић како се звао верујте ме ево и њега сада мало сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не можете да се сетите.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Пио сам тамо кафу, пошто ја кафу нисам спремао «експрес» кафу нисам имао онај тако је то било код нас турска кафа се пила, али ја сам волео да попијем «експрес» кафу и одлазио сам код тог Сабрије тамо да попијем кафу и јако смо фино сарађивали пошто је и он угоститељ, имао је неколико кафића и неколико угоститељских објекта, кафану, да кажем и сарађивали смо добро и ја одем тамо попијемо кафу мало поразговарамо око посла, мало овако, мало знаш и једног дана ја одем а све

ми недостаје увек ми недостају ови наши Албанци које знам, него све нешто ново. Све нешто долази ново нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки који нису из Гњилана?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Који нису из Гњилана. И једног дана ја сам стигао ту у кафићу и наручио сам кафу, да ли је то сада његов брат од овог Сабрије како се звао, чика Миле, каже чика Миле, кажем по обичају једну кафу и он је мени наручио тамо кафу али је брзо пришао и рекао ми је чика Миле зашто си дошао овде, реко дошао да попијем кафу и да видим, где је Сабрија ја кажем, Сабрија није ту каже али мора да га позовемо, чика Миле немој да напусташ, немој да напусташ каже док не позовем Сабрију и он је брзо позвао телефоном Сабрију, Сабрија је дошао брзо, не знам мада ја знам где живи сад да ли је био кући, да ли је био у другом кафићу и тако дошао је он брзо, али узрујан, каже чика Миле што си дошао овде, кажем Сабрија дошао да попијем кафу, о бре чика Миле ниси требао да дођеш каже, кажем зашто, каже ајде устани и да те одведем кући и он ме је, устао сам, са мном до куће одвезао, не него пешице, то је стотинак метара, отишли смо кући и у двориште и он ми каже је ли видиш ти тамо те људе, кажем па видим али не знам те људе први пут неког видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, и шта он каже?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Сад си дошао и немој више да долазиш. Немој да долазиш каже ако ти треба кафа јави ми телефоном ја ћу да ти донесем кафу, видиш каже да киндапују каже људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е у односу на оно што сте рекли код истражног судије, ви сте рекли тада је већ био дошао КФОР кад сте ви отишли тамо да пијете ту кафу и када сте чули да тамо неко каже на албанском «ухвати га».

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: «Капе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је то било, је ли дошао КФОР или није дошао КФОР?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Ма није дошао КФОР, КФОР је ту био али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ово кажете тада је већ дошао КФОР кад сам се надао да је безбедност загарантована, јер је КФОР ту.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Да, мислим у кафани није био КФОР, него ме овај одвео кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим на Косову је ли био КФОР или није?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Био КФОР ту, они су сарађивали са КФОР-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је, колико је ово дана у односу на престанак бомбардовања на долазак КФОР-а не у кафић него на Косово?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Колко дана је пре тога дошао КФОР?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, и престало бомбардовање?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па можда, шта знам можда два, три дана, можда шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два три дана.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Сад то говорим онако приближно. То је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте, кажите ми ако је дошао КФОР шта се то дешавало, каква су то киндаповања? Ко је киндаповео кога?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Ево овако госпођо, Албанци ти, ти Албанци колико су сада Албанци, они су имали те групице, ја сам био у тој тадашњој кризи и они су имали те људе који су били задужени за киндаповање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквој кризи сте били? Чекајте у каквој кризи сте били?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па ето тог момента кад сам био то у том кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај инцидент то кад се десило да сте били у опасности?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Да, у опасности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: И ондак да вам кажем они су радили тај посао који су радили, а сваки дан су се састајали са КФОР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОВК или Албанци?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: ОВК. Састајали су се у Абдула Прешева улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком објекту?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: То је приватна кућа ту су се састајали, ту им је био штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија кућа?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: То је кућа, ја могу да вам кажем од претходног газде јер то је после купио тај газда је отишао за Турску, ми смо га звали Хасан Мединагин, а сад ови што су дошли ти нови не знам на чије име је и то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а од кад је штаб ОВК био у тој кући?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па у тој кући да вам кажем увек је био ОВК и док није и ранијих година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И током бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Ту су били ти екстремни који су се ту и увек су хапшени и увек тражени и тако то, то је било тако, таква је та била породица мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можда премештао штаб ОВК негде или је био све време у приватној кући, да ли је неки објекат узео?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па да вам кажем, били су ту, они су били имали су исто штаб у Дом ЈНА па су имали у Интернату горе, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд ви то знате?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Ја нисам могао то све да контролирам, али ја сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете шта вас питам, одакле ви знате да је штаб ОВК у тој кући па у Дому ЈНА и у Интернату, да ли сте чули, да ли сте видели?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не, нисам чуо него сам за кућу лично ја сам то пратио да вам кажем искрено пошто сам имао такве могућности да сам пратио. Ја сам имао један објекат, имао сам објекат тамо који је у изградњи био тако вишљи и ја сам пратио стално који су долазили и који су одлазили у тој кући, а у Интернату сам близу Интерната исто тако сам исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите близу?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Близу, стотинак метара где сам пратио сваки ауто који је дошао, нисам смео завесу да подигнем да вам кажем онако, али преко завесе пратио сам некад мало отворим који су долазили у Интернату и који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било у Интернату униформисаних људи или не?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Било је униформисаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било са оружјем људи или не?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Са оружје, са оружје је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могло да се уђе у тај Интернат слободно?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не, не, једном приликом ја сам покушао нешто да дођем до Економске школе, на самој ивици, на самом углу али да вам кажем искрено нисам смео да одем јер сам видео како су се они тамо на тераси, то је цео Интернат овако и тераса, и ондак они су били на тераси и онда сам се вратио полако, вратио сам се кући, а интересовало ме да видим шта се одиграло у том Интернату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисте завршили то шта се дешавало, то значи тај штаб ОВК и тако даље, за то киндаповање сам вас питала, тако смо почели па смо стигли догде?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па видите ја колико знам то су долазили ту у штабу, ја мислим да су увек са информацијама долазили пошто су били ту исто био је паркиран испред сама моја врата тенк са КФОР-ом и они су долазили и ондак једном приликом ја сам питао тог Ганију Гаши и његовог сина, кажем па шта овај тенк овде блокирао ми не могу да колима да, он је испред блокирао врата моја, каже па знаш шта ту је штаб, каже у Абула Прешева штаб је каже ту и каже они стално каже сарађују и дају им податке шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али знате шта вас питам, да ли је било, почели смо од киндаповања, да ли је било неких рекли сте прети ми опасност да будем киндапован, рекао је неко «окапе» ухвати га и тако и шта се, ја вас питам јел се то нешто дешавало па сте ви то схватили озбиљно, да ли је било тако неких дешавања мислим отмица и тога?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па пре тога је било киндапованих пуно њих који су нестали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Гњилану?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да. Ако треба да набројим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли нису људи прешли у Србију?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли нису људи прелазили у Србију, Срби нису ишли?
СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па не, има који су прешли, а има који су остали да чувају ту своју имовину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за кога знате да је киндапован?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па имам, ево знам једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Лазих чини ми се код истражног судије?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па Лазих тако то је млад дечко, млад дечко, 21 годину, сад 22 како да кажем па онда је још један горе млад исто јединац киндапован код гробља он је постављао паркет, па је онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекли сте то.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Један звани Цацко, па је један Симоновић Синиша киндапован, то су све киндаповани ту у тој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све у којој улици?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: У мојој улици да. Један је киндапован у гвожђари, док је био у гвожђари тај и један је киндапован исто у продавници текстилној продавници исто у тој улици, опет је киндапован Синиша тај Симоновић у Абдула Прешева, онда је киндапован тај Цацко је дошао из Интерната су га спровели за Абдула Прешева, али нисам видео више да ли се је вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте видели како воде Цацка из Интерната?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Видео сам, видео сам. Видео сам, пратио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад ког датума не знате?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па не знам, не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају пре него што сте дошли?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Не знам датум, не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете, у сваком случају пре него што сте дошли у Србију је ли?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Да, да, пре него што сам дошао у Србију, па ја кад сам напустио Косово ја више нисам отишао никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли више?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Не, нисам и не желим шта сам све доживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми је ли то била у униформама каквим рекли сте код истражног судије да су били у униформама и тако даље ОВК у том Интернату, у каквим?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Били су маслинасте униформе, а било их је и овако и у цивилству повремено који су, ја знам и неке баш прве комшије, сусед тај неки Беми у књижају мој први комшија на 2 метра сумњао сам у њега али да вам кажем поново сам мислио да није, али касније се испоставило на жалост да је и он исти био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми каква је била ситуација, је ли било пунктова КФОР-а у граду, пункт јесу држали КФОР?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па били су пунктови пред ове, пред поште па је био пункт пред Дом здравља, па је био пункт испред СУП-а, било је доста тих пунктова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у солитеру шта се одвијало, кажете да вам је сестра живели у солитеру?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Само једно да вам разјасним, солитер је друго нешто у центру, а сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово ваше где је сестра била?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ово сестра где је живела, она је иза солитера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам хтела за солитер да вас питам.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нема везе.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не, у солитеру то је Момчиловић где је било и убиство чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво убиство је било?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па било је ту су били погинули су два Албанца и тај Момчиловић је био са два сина и он били су дуго година у Урошевцу у овај како га зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у солитеру сте чули да се догодило убиство када?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесте чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: А то ми је исто пријатељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим када сте чули него када се догодило убиство? Је ли током бомбардовања или после бомбардовања или кад сте већ били у Србији?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па за време бомбардовања, ја мислим да је тако било, сад верујте не могу да се, знате шта госпођа то су године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, питам само.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: 10 године, 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете шта вас питам, чули сте да су убијена два Албанца у солитеру?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ми кажите ви сте код истражног судије гледали неке фотографије и ту сте рекли овде људе могу да познам, имао сам прилике да их сретнем и тако даље и ту је била једна примедба тужиоца да ви сте каже препознали више лица је ли тако, како сад ћу да видим како то тужилац.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мој утисак да је сведок гледајући фотографије препознавао још нека лица на фотографијама, али није хтео да укаже на та лица као себи позната.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да вам кажем од много њих које сам сретао сада да не будем ја сада сам све те људе сретао баш у том јер ја сам у

току дана сретао доста њих тих људи и у кафиће и ван кафиће и у кафану и овако на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми шта сте то причали код истражног судије да је ваш брат опљачкан? Убијен и опљачкан?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесте опљачкан је, он је продао њиву пре тога и њему су 800 хиљаде марака госпођо узели биле су му паре, ја сам га критиковао зашто ниси дао новац деци, њему су узели паре највероватније те паре су га и убиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је убиство било због пара?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Претпостављамо највероватније, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњавали сте код истражног судије да сте имали гаражу у том солитеру за који вас и питам.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Имам гаражу и дан данас у том солитеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте одлазали тамо у ту гаражу у том периоду значи кад је престало бомбардовање па док нисте дошли у Србију.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Док је било бомбардовање одлазио сам да вам кажем тамо а после кад је КФОР дошао и кад се ово искомплицирало, киндаповање и то, нисам смео да одем, нисам смео да одем и дан данас је она тамо тако то је гаража зидана, али нисам одлазио. А мени је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та радио станица Гњилане шта је била?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Радио станица то је тамо било у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у солитеру?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: У солитеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, кажите ми сада каква је била ситуација кад је дошао КФОР, да ли је уведен полицијски час, да ли је било неких редова за храну и хлеб?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па било је, али није било Срба нико да оде да купи храну, да купи хлеба, нико. Ја то и чуо сам онда две жене су киндаповане док су чекли у строј за хлеба да купе хлеба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па чуо сам од тих мојих, то се десило тамо према дуванској индустрији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте то чули, мислим сад током овог поступка или тамо док сте били на Косову?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не то после док сам ја дошао у Нишу па сам чуо да су две жене киндаповане и јесте то је потврђено, тако је. Из строја су извучене и киндаповане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био полицијски час?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Полицијски час, сад не знам сад био не био ми нисмо смели да излазимо, а сада они су шетали увек кад год су хтели тад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Срби кад су се повукли?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па Срби су напустили увек су напустили онако мало понеко је напустио кроз Гњилане се пролазило, долазили су из

Пећи, из Призрена, из Урошевца, тако пролазили су и ишли су овамо за Србији преко Бујановца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војске и полиције није било?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неке спорадичне пуцњаве?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја сам једном затражио од председника општине да питам шта је ово јер каже баш председник општине ми је рекао каже сналази се како знаш не могу ти ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад то, пре или после бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ма после бомбардовања можда шта знам сад, верујте немојте да ме, али ја онако нешто што мислим да је после бомбардовања и онда су они отишли и они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било српске војске, полиције, сви су отишли, пре вас је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Отишли су, отишли су сви ја сам остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких борби спорадичних или инцидентата или тако нешто?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: У Гњилану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у околини и у граду и околини?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не, није било у Гњилану, онако су то нападали, нешто је било у Стојадина Трајића, било је тамо пуцање нешто знам једног Добрица су тада ранили, он је умро у стомаку је био рањен, он је умро, преминуо је, а иначе овако неке борбе, нешто не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ОВК је ишао у униформама кроз град?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Овк је ишао у униформама и ишао је по кућама, тражили су оружје, тукли су, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога су тражили оружје?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Пребивали су и тако, ма од било кога, ја знам исто од једног мог рођеног брата од тетке, тукли су га, тражили му оружје узели му оружје и свуда су ишли и све су радили. Нико није могао да им стане на пут да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел су они, питам вас, улазили и тражили оружје од оних који су били војно ангажовани током бомбардовања или тек онако у све куће?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па видите који су војно ангажовани били су војно ангажовани има и таквих, међутим да вам кажем ми смо имали неко оружје, нама је додељено неко оружје ето да се бранимо, нисмо имали чим и тако да и ко није био војно ангажован они су сви смо имали оружје да се не лажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим три аутомата сте имали, ко вам је то доделио?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја сам имао три аутомата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је то доделио?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па ево не би могао да вам кажем, али могу да вам кажем касније, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте касније.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја сам добио три аутомата, добио сам из СУП-а један аутомат, добио сам од народне одбране аутомат, и још један аутомат сам добио од пријатеља који је отишао, напустио је Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми још.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Аутомати су сви остали тамо, ја сам рекао овом Вебији, аутомати ево на њему сам предао, ево ти аутомати, сва три аутомата на фотељу и тако је остало и кључеве од кућу сам му дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваша сестра Ружица је сахранила вашег брата и сестру тамо?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесте, сахранила је, није могла у Гњилану да сахрани, него у Шилову су сахрањени сестра Ружица, још један Раде звани Палачко не знам како се презивља он је радио у болници и син од, уствари снаја од овог покојног брата. Они су сахрањени у Шилову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Замолићу вас да оставите сада када будете пошли код ове наше Службе за помоћ и подршку сведоцима податке о деци вашег брата, значи адресе и тако даље где евентуално можемо да их нађемо и зовемо пошто су они овде на списку, ваш брат и снаја, киндапованих и убијених лица, тако да ћете те податке да оставите. Причали сте код истражног судије.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Нису киндаповани, они су убивени у својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам кажем да су они на том списку, тако зове тужилац тај списак. Кажите ми сада, причали сте код истражног судије и о Ливочком језеру, Ливочко језеро где је то и шта се тамо одвијало?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ливочко језеро то је пут Гњилане-Приштина, то је тамо. Тамо су исто они али ја то нисам видео да вам кажем него сам слушао да су више пута ту нападали, заустављали и тукли су, пребијали су и тако то је ту било, ту има преко пута Ливочког језера има исто неколико кућа албанских које највероватније ја сумњам у њих, али сумња је друго, а видети је сасвим друго, то се дешавало ту више пута зауставе Србе па их онда малтретирају, туку и тако то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су се уопште одвијала киндаповања, из кућа, одакле? Како су киндаповани људи?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Већином на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: И у продавнице кад су одлазили у продавнице ту су киндаповани највише, ето кажем испред пекаре, па у гвожђари, па онда у текстилној продавници, па овај је киндапован исто тамо у Абдула Прешева, ту је исто то је једна продавница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате још нечег или могу сада да вас питају тужилац и странке? Нечег што би сами хтели да кажете или нечег што нисте рекли тамо ни код истражног судије ни овде данас?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да вам кажем овако, сећам се пуно ствари, сада сам мало и доста узрујан да вам кажем враћен сам доста, доста у те

ситуације јако лоше, али сад имао би можда још нешто и сигурно сам нешто и пропустио, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо да ли ће нека питања да вас потсете на нешто, тужилац.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па хтео би ето и нека питања, можда би се ја сетио, можда би се присетио. Верујте године су прошле, ја сам мало исто у годинама да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац каже да нема питања, да видимо. За сада нема питања, дакле браниоци Марко Миловић, па онда сви остали, затим бранилац Ђукановић.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Ако може изјавио је да 10 до 15 дана није могао да изађе из куће, у ком периоду? Да ли након завршетка борби или непосредно пре тога или за време бомбардовања.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па да вам кажем ево овако кад ја сам не 10 до 15 дана, него можда и скоро 2 месеца био у кући ту, где сам повремено излазио али кад је оно задње време дошло сада бомбардовање и престанак бомбардовања, верујте ми да сада не могу, али нисам излазио сигурно 10-так дана најмање то што кажем можда и више, а нисам могао да изађем из куће сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али када, када пита вас бранилац, када?

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: У ком временском периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле док је било бомбардовање или после бомбардовања или кад?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па после бомбардовања ја мислим да је то тако било, да нисам могао да изађем из куће јер кад је престало бомбардовање сви су Шиптари и Албанци како да кажем да назовем, немој да се, сви су изишли да славе, то је и сви су били у ту поворку где су славили и ондак ја сам се бојао да излазим и тако је то ето кад сам добио и оно још од овог колеге Сабрије да се не крећем, схватио сам озбиљно и нисам излазио. Датум верујте ми не могу да знам јер то ја сам био и у другим мукама па нисам могао да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Још једно питање, када сте помињали конкретно имена људи и да су они киндаповани, је ли можете да прецизируте када су киндаповани и да ли сте ви то гледали из куће или вам је то само информација посредно позната?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да ли сам гледао из куће, ја се извињавам мало сам са ушима.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Значи када је сведок рекао да су неки људи киндаповани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте гледали или сте чули?

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: То ме интересује, да.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ево овако ја сам чуо када је киндапован у гвожђари тај кад је киндапован овај паркетар Топаловић мислим, али немојте да ми да ли је то Топаловић сад, да ли, али мислим да јесте Топаловић да се

презива, они су киндаповани од мене неких 300 метара код поште ту та, ту је било баш преко пута поште такорећи киндапован један у текстилну продавницу други у гвожђари, а овај Цацко, како га, он је ја сам њега лично гледао како га спроводе из Интерната за Абдула Прешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Мени је та слика ево сада ја ћу да вам опишем и како је ишао, чак колико се сећам ја да су биле и две женске са њима и онда су били ови, али он је отишао у Абдула Прешева, а нисам видео да се је вратио више не знам, не знам где је завршио шта је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико њих га воде?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја мислим да су били троје, двоје, да ли тако да је било.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Али он је ишао нормално није више онако, мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли изгледао, је ли имао неке видне.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Мислим да је мој онако утицај да је мало био као припит, да је био али то је мој утисак онако што сам могао да оценим са другог спрата доле гледано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац Здравко Крстић.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Још једно питање, о ком времену говори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком времену пита бранилац, кад сте то видели да воде Цацка?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: У току дана то је било ја мислим негде онако претпостављам између можда 11-12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А датум?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па не могу да.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: То мислим, за време бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум мислим?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: После бомбардовања, после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Бранилац Крстић.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја такође не чујем на једно уво, па галамим.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја се извињавам да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте причати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, разумем то како је. Па ја ћу ево врло конкретно да питам неке детаље ако се сећате можете ли ви обзиром да сте данас изјавили, а и на питање браниоца претходног да сте били заточени добровољно или на силу, свеједно, у својој кући нисте смели да идете и тако даље, можете ли да данас ако би се окренули, препознате некога од ових оптужених.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као лица која шта, која шта, да препозна као шта?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да препозна као лица која је раније видео и где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледао је албум фотографија и сада ја ту гледам кога ће.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је моје следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо на то следеће па да видимо.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ајде да видимо. Да ли вам је и када сем пред истражним судијом неко показивао некакве фотографије да препознајете?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па ја сам једном био овде и ја сам показивао те фотографије да вам кажем шта сам нешто препознао онако за неке људе, међутим.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знам да ли сте ме разумели, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли гледали пре тога.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пре тога изузмајући то, пре тога.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја сам пре то, не пре тога него кад сам овде долазио а пре тога никада нисам нити ме неко питао нешто.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи од како сте отишли са Косова до истражног судије нико вас, нико ништа није питао?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Никада није питао за ништа.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Ви сте у својој изјави сада на питање или сами рекли да су бежали Срби али не само из Гњилана, него и из Пећи и колоне биле је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесте, јесте колоне су биле.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Говорим о после бомбардовања.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: После бомбардовања колоне кад је напустила војска онда су кренули масовно да беже и да напуштају домове.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А пре бомбардовања да ли је масовног бежања било Албанаца?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Албанаца?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па било је, било је да вам кажем ишли су доста њих за Македонију, онда су неки одлазили за Турску које ја знам, неки у Србију где смо им пружали.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чак сте помогли једном?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесам помогао и то не мело него 3 месеца је био код мене са супругом, са сином, са снајом. Отац његов, мајка, зет.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А шта вам је рекао тај пријатељ зашто бежи, што му ви помажете?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па види да вам кажем пронела се вест да ће да, шта знам наша војска, наша полиција да ће да убија, да ће тако и то.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па је ли убијала? Је ли убијала наша полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Немојте одговарати док вам суд не каже.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ма није, да вам кажем.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није било жртва Албанаца на Косову?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па у Гњилану није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати господине Симоновићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питам, питам. На Гњилану баш конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не можете тако сада да сте се потпуно опустили, разговарате са браниоцем.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Човек говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без овде обраћања пажње на суд, дакле шта је било питање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ништа, ево заборавићу то питање, питам сада ви сте споменули да сте становали у крају где су биле само 4 куће српске, је лит ако?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Тако је.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, остало је све било, биле су албанске куће.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па јесу све те куће биле испражњене кад су бежали Албанци или је неко остао?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Само нешто да питам, то да ли су српске куће биле испражњене.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам лепо питао чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја исто нисам чула питање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Било је.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја се извињавам, само мало.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро, ево мало јаче ћу. Ја вас потпуно разумем, било је четири српских кућа у крају где сте ви становали?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Крај како се зове није битно?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесте, Борис Кидрич.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Све остало?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Били су Албанци.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па вас ја питам, ви рекост мало пре да је била бежанија ви сте, и Албанаца, ви сте помогли једном комшији јер су сви из тих кућа побегли Албанци.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: То је било пре тога кад су Албанци бежали.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није важно кад, ја вас питам да ли су или нису?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац шта је било?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чекајте, тужилац није ни намеравао да пита а ви га одмах дижете, па чекајте да завршим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само датум, да знамо о чему се ради, о ком датуму се ради.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па непосредно пре ових догађаја који су резултирала овим догађајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако браниоче ви питате и дајете одговоре, ви вичете све време ужасно, вама просто микрофон не треба.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али одлично ме чује човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле пита вас бранилац, да ли су и други Албанци побегли осим тог ког сте ви узели и када је то било интервенише тужилац, пре овог?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да вам кажем Албанци су побегли, побегли су доста, не доста него 80% за време бомбардовања. Касније нису ниједан Албанац није напустио него су се сви вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац Кастратовић нешто.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да вам кажем молим вас судија, ја имам проблем да пратим из простог разлога што у првом делу излагања нисмо нигде видели који је период времена, шта је било пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек сам питала сведока, видећете транскрипт видећете увек сам га питала кад је било шта.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Онда сам ја у заблуди верујте ми, опростите, али чињеница је да негде у оквиру читавог исказа немам ту нит која би требала да нам буде водиља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле увек кажите то је било тада, то је било тада, интервенишу вам и браниоци. Морате неко време да опредељујете.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да помогнем судија, на моје питање сведок је одговорио за време бомбардовања су бежали Албанци и то 80%, тако је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па сад шта је питање?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А што ви нисте бежали, бомбардовање је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање, ајдемо даље. Немојте одговарати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли зна сведок да је пре бомбардовања бежало албанско становништво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године, када, ево бранилац Кастратовић каже?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Непосредно пре бомбардовања, па сви знамо да је узрок бомбардовања хуманитарна нестабилност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па сви то знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Крстић је већ сам кренуо да даје одговор на сопствено питање. Ајдемо даље.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро, ја питам да ли сведок зна, да ли је у току?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад кад сте му рекли можда није знао, али сте му ви рекли. Ајдемо сада даље.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, можемо да констатујемо да нису ни бежали, није важно. Рекосте три аутомата, рекли сте ко вам је дао, ја питам јесу ли то «калашњикови» аутомат, полуаутомат или како?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: «Калашњикови».

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е хвала. А од кога сте добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И то сте рекли, извините, не, не, рекао је, рекао је, извињавамо се. А да ли знате неког Србина у комшилуку да није добио «калашњиков» у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Врло озбиљно питање. Врло озбиљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али смо одбили одговор. Немојте одговарати господине.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја нисам могао да то контролишем.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сте познавали неког Србина у Гњилану да није био наоружан «калашњиковим».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја знам још једног само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово што сте данас сведочили а и раније у истрази, та сазнања имате посредно или непосредно, говорим о свим сазнањима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која, која? Он се изјашњавао шта му је познато непосредно, шта је видео из своје куће, а шта је чуо.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро судија, одлично, ако је вама јасно у реду, није проблем.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рекли сте да сте пратили, тако сам ја записао ово, пратили из своје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја вас питам јесте то из хобија пратили или по нечијем задатку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте преносили неком то што сте видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је из знатижеље.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Важно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је из знатижеље да је гледао.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: То нисам чуо извините. Задовољава одговор, како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево и још, да ли сам ја напоран сад, споменули сте, е ево да расчистимо ту дилему, споменули сте ја сам записао «нашла их је заклане у кући», ко их је нашао и на кога мисли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је сестра Ружица, брата и снају, Благоје и Верица.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам за пензију, готово. Добро. Дакле, моје питање је да ли можда закључујемо из вашег тог одговора да брат и снаја нису били киндаповани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је да су убијени у кући.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али имамо их на списку, ја сад тужиоца питам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га, управо тако сам питала. Он је рекао сам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сви су на списку такви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тако и рекао, не нису они киндаповани, они су убијени.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Видећете ви полако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да је одбрана видела.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е ево само још, и сад немам, ви сте посумњали и то у истрази и сада мислим да сте са правом то учинили, да је тих 800 хиљада немачких марака дошло главе вашем брату, то сте ви рекли нисам ја, ја питам ко је знао да је ваш брат поседовао 800 хиљада марака? Је ли може отприлике да определите ко је све знао, да ли је он ишао улицом па говорио, па показивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се чуло то тамо у граду да је он?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ма није, ма није, то је.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко је могао да зна?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да вам кажем то је у тајности, како да је знао, али.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како у тајности, коме се поверио он?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ко би данас рекао да има 800 хиљада динара а не, али међутим кад су они притегли кад су они, ипак су то, он је продао Шиптарима то имање и то су да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се чуло.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Је ли могу да причам? Да вам кажем кад смо ту код њега, они су њега убили па су фалсификовали докуменат да је локал продао и дан данас је под судски надзор локал не може да се ништа реши нити је његов потпис ни ништа, али нема ни локала ни ништа, таква је ситуација доле права. Ето то је такав косовски суд да вам кажем ако си Србин ниси добар, да вам кажем, ниси пожељан тамо и молим лепо, ето то је то у кратким ако ме разумете, јер ја се извињавам узрујан сам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, немам намеру.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не могу, јер видите ја сам враћен сад много у неке ситуације, бити велики газда и бити сиромах преко ноћи није то свеједно исто.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико ја знам ви одлично радите у вашем ресторану и данас.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не радим ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Господине да вам кажем ја радим где год стигнем, радим и на грађевину радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме немојте сада одговарати, немојте причати. Сада бранилац Планојевић.

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Изјавили сте да знате да сте чули, да сте видели, за ова киндаповања, да ли сте чули да је неко убијен од тих људи који су киндаповани или да је нестао?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па јесте убијен то се доказало касније, тај Симоновић је сахрањен у Нишу, значи то је утврђено да је убивен, нашли су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Симоновић Синиша мислите?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Синиша Симоновић.

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: За њега сте чули или сте га видели?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Шта сам да?

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Да ли сте чули да је он киндапован или сте видели да је тај Симоновић Синиша киндапован?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Нисам видео, али сам чуо и то је доказано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете да је сахрањен у Нишу, сахрањен је.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: У Нишу је сахрањен, дуго је било као нестао, али било је приче да је у Албанији па не знам ово, па не знам оно, али то су приче градске приче које ја то, али задње је ја сам био на сахрану његову, он је сахрањен у Нишу. Тело је пронађено на Косову сад где је пронађено, како шта је, не знам то да вам.

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Мени је остало нејасно код оне кад сте описивали ону ситуацију када сте се борили како сте рекли са њих 50 или колико сте рекли да их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је његова кућа нападнута?

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Молим, да када му је кућа нападнута он се бранио, рекли сте да су вам све полупали по кући?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Јесте рекао сам.

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Како то, они су пуцали кроз прозор ваше куће?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Они су и пуцали да вам кажем они су и моткама ломили и шипкама и све што је могло све су употребили, ето то је. Значи све што им је било у могућности све су употребили.

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Јесу они ушли у вашу кућу?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не, нису ушли, ја нисам дозволио јер сам ја себи пресудио ако буду ушли то је моје задње било да ћу ја да завршим своје.

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Не, али како су поломили шипкама ако нису ушли у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је ваша.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Молим вас, ево стакло, то су све локали у излогу, то је кафана била.

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Нисам био ја, тако да. Само још једно питање рекли сте да су били тад ту ваш брат и ваша снаја са вама и вашом женом је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ми смо увек били, то је иста авлија, ми смо увек били заједно, и ми смо заједно седели да вам кажем нешто и из страха и један другоме храбрили и шта знам, да прође време ето јер је било неизвесно увек кад ће ко да те нападне и како ћеш да прођеш пошто су се дешавале.

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала бранилац Кастратовић.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Добар дан.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Добар дан.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Је ли вам радила кафана за време бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: За време бомбардовања једно време је радила кафана после је престала да ради кафана.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесу вам долазили ови из КФОР-а, Американци ко је већ био?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Само овако мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тужиоце добацити. Да ли сте радили када је дошао КФОР?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Кафана је радила, после једно време је престала да ради јер нисам могао да, и супруга ми је забранила јер шта се све дешава и тако да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је дошао КФОР то пита бранилац.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, ја сам питао већ и на то сам добио одговор, питао сам јесу вам долазили припадници КФОР-а у кафану, у ресторан током бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Током бомбардовања КФОР није долазио у кафани ја мислим, мислим, али пре тога су долазили ови који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били они посматрачи?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Посматрачи.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Добро ја правим лапсус, немојте да ми замерите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви правите намерно лапсус, а да ли сте радили пита бранилац, суштина његовог питања је јесте радили кад је престало бомбардовање, то је он заправо хтео да пита?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Кад је престало бомбардовање нисам радио. Па можда за неке госте да вам кажем искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За неке госте, да ли су ти гости били КФОР?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Али ипак оне госте које сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је међу тим гостима био и КФОР?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: КФОР у кафани, није био КФОР ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање је да ли ви отприлике или макар у назнакама можете рецимо да нам дате распон од три дана кад сте отишли са Косова? То је значи суштина ових питања, а ово вам је увод био који прави бранилац, значи отприлике у три дана, 07. јула је запаљена кућа.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Кућа је упаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једне ноћи су вам напали кућу њих 50, следећег дана сте ви отишли, дан иза тога су вам убијени брат и снаја?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е када сте ви отишли у односу на сво то време?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Када сам напустио Гњилане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, када сте ви напустили Гњилане?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па, датум поново не могу да кажем али могу приближно ето можда пре него се упали кућа, можда неких шта знам можда кажем неки 7-8 дана, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ваши брат и снаја су сахрањени одмах после тога претпостављам, одмах кад су убијени одмах после тога су их сахранили, ваша сестра их је?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па нису одмах сахрањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, дан, два иза тога, тако?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па тако нешто можда у болници су имали тамо исто, они су били у болници одвезени тамо, то је КФОР одвезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та документа о томе, о сахрани, о томе да су они у болници и тако даље, имају њихова деца?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па највероватније, верујте да нисам око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сам рекла да оставите адресе.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Али ја мислим да имају та документа, да су у болници, они су били у капели у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Знам да је било неких перипетија да нису шта знам, да ли они нису смели да оду да их нису давали, нешто је било, знам да је било хтели су да их сахране у Гњилану, нису могли, нису им дозвољавали и тако су сахрањени у Шилово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ту је прошло колико, два, три, четири дана?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па да кажем два, три дана, сад верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите наставите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Даље врло једноставна техничка питања. Значи у солитеру помињали сте тај солитер, је ли то највећи солитер?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Јесте, да.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је тада странци када су дошли, који већ ни сами већ не знамо којим редом су долазили, али за време вашег боравка током бомбардовања, током бомбардовања да ли је било и где су биле испоставе тих странаца? Је ли било у солитеру странаца?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: У СУП су били, ја колико знам да је СУП одмах да су они у СУП дошли.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А јесу ли били у солитеру?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Били су у солитеру, али у солитеру.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: На крову?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Да вам кажем на крову.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А у приземљу?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Нисам одлазио да вам кажем тако.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А што су били на крову?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: На крову су пратили све снајперисте и са крова су убивена та два Албанца.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А да ли је било тамо неких антена које су они требали да чувају?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Биле су антене, ту је била радио станица у солитеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био радио.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: И све остале радио и њихова служба и то, ви сте били тамо, зато питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крову.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Као највиша зграда у нашем граду постоје неке одређене ствари које тамо стоје, ми сами не знамо чему служе.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да господине али ја нисам био у могућности да ја то све одлазим и да пратим.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Претпостављам, али оно што сте имали што сте пратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати сачекајте, сачекајте да видимо шта пита бранилац.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да, то ме сад занима даље што сте видели, што сте рекли да сте видели те две жене јесте то видели или чули

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не, чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је да је чуо.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, објаснио је да је чуо да су две жене изведене.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Знате ко су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, немојте.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли познајете те жене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте рећи њихове податке.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли знате о којим се женама ради? Да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да вам кажем знам о којим женама се ради, ја мислим да су те жене касније одведене, је ли могу да причам.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте рећи њихове податке, немоте рећи ништа што открива њихов идентите, можда се ради о нашим заштићеним сведокињама, можда не, ја то сада не знам шта ћете ви да кажете па онда.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па што ме опомињете судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сваки случај опреза ради.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да вам кажем једну ствар, ако ми дозволите реченицу пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Питали сте.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Дали сте ми реч. Дали сте ми реч, нисте имали исти третман приликом испитивања према тужиоцу као према мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате о којим се женама ради? Тужилац мислите да је био привилегован данас?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Апсолутно, не данас него читаво време. Ја немам директне могућности испитивања сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питао вас је бранилац.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да вам кажем те жене онако колико сам ја, ја нисам видео, али сам чуо да су изведене изи строја, киндаповане и оне су у Подграђе одвеђене тамо и то су приче сад колико је то тако, да су оне силоване и тако то, то сад да ли је то тако да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вас питао то бранилац, бранилац вас је питао да ли знате о којим се женама ради.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим вас, могу да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете, само га питајте то.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па зашто ми онда узимате реч.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не знам њихова имена.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Знам ја сам да питам судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта треба да каже браниоче, шта је идеја.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Немате, а због чега ми одузимате могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је идеја? Шта је идеја?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја ћу преко вас питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде шта је идеја да завршавамо, немојте, преко мене питајте.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам то први инсистирао да и радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче изволите питање.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Значи једноставно сам питао да ли познајете те особе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче немојте објашњавати.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли познајете те особе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то је питање, ајде.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Из Гњилана, из живота, из друштва, из кафане?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па ево овако да вам кажем онако као што познајем неке да сам их срео некада и тако по неком објашњењу да ја нешто сам донео себи да су то те жене, сад не могу да колико ја знам и из неке наше, наших разговора кући, колико су ми објашњавали да су то те жене, сад да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате о коме се ради?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Жене које су биле у строј за хлеба које су чекале.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Те жене које су биле у строју за хлеб и чекале, да ли су оне биле ромске националности и да ли су?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ма Српкиње.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: И да ли сте упознати са тиме да ли их познајете из ваше кафане?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не знам у кафану нису долазиле никада. Српкиње су биле, али у кафани нису долазиле код мене.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесу Ромкиње?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Нису Ромкиње, Српкиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Црпили сте воду тамо са Ливочког језера, помињали сте и њега, да ли можете рећи данас да ли је тамо било полиције стране, на Ливочком језеру, да ли ви знате да је тамо било неке страже, неких?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Кажете да сам ја црпео воду, ја нисам мислим извините.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, погрешно сам рекао, неки други су рекли, извините.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја нисам и у тој ситуацији да ми је вода пуно пута требала ја нисам је имао.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не мислим да се одатле и црпи вода за цело Гњилане?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не, није то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле питање је било да ли је тамо било КФОР-а или не?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте ви упознати?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па био је, чували су брану, свуда је било то обезбеђење те бране су чуване, сад а воду смо добијали из Прилепнице то је језеро тамо, Прилепничко језеро нема везе са водом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Тамо је била брана је ли тако. Е само још једно питање да вас замолим ако сте у могућности наравно да одговорите обзиром да сте пратили догађања која су се дешавала тамо, да ли сте то имали обавезу неком да преносите?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Када кажете да сте пратили.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не, радило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али питао је бранилац Крстић, нисте пратили.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесам пратио сам, али није питао ово што ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питао је да ли сте преносили некеме.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Он је питао да ли је он преносио и радио то по нечијем налогу, а он је казао да је он то радио својевољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из знатижеље да.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А ја кажем да ли је он то кад је својевољно радио, било коме преносио? Да ли је то као информације пренео у време то кад се дешавало било ком органу наше власти који је на тој територији био још функционалан?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Је ли могу да одговорим.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Зашто је моје питање нереално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, изволите одговорите.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Видите овако није постојао орган коме би ја то пренео и коме би преносио. Није постојао орган и нисам имао ја коме да преносим, него се радило лично о мени и о мојој породици, зато ме интересовало то сам посматрао.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја вас разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте да вас је интересовало. У реду.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте накнадно пренели некеме?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ма јок.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Кад сте дошли у Србију?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ко је дошао, нико, ако сте ви били код мене, нико није дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је. Рекао је.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја сам се вратио ништа нисам никоме.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је примедба била тужиоче, ништа, прошло је време. Хоћу да вас питам још нешто сада ја па онда чланови већа. Ко је пријавио догађај у коме су настрадали ваши брат и снаја, да ли је то неко пријавио и коме и када?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Није пријавио него рекао сам да је моја сестра пошто су телефонске везе радиле да су стално контактирали, она је живела тамо у тој улици Бојанина, ето сад сам се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и она их је нашла.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: И она је звала али се нико не јавља, и она је посумњала да се нешто дешава и она је отишла да види шта се дешава са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нашла их је тамо заклане?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: И она их је нашла мртве, али пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Господин Гани Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете шта вас питам. Да ли је неко пријавио тај догађај неком надлежном органу?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не, а после је пријавила сестра моја рођена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ружица?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ружица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Отишла је у СУП и тамо КФОР-у, КФОР је био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада пријавила?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Одма ваљда после тога кад је видела да је то што се десило и онда су они дошли и утврдили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо неке, питам вас због тога што неки различити и другачији подаци фигурирају овде у списима па произилази да како ви кажете да су вам убијени брат и снаја.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Брат и снаја су убивени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Из ватреног оружја или?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па госпођа да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим шта је она затекла?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да вам кажем ја сам то од њеног, његовог сина, од моје покојне сестре, ја нисам видео, али они су ми рекли да су заклани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тога питам вас.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Они су убивени сад на који начин, како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ми имамо неке ту оно фигурирају неки још подаци у списима да су они лишени живота 17.07. и да су убијени из ватреног оружја. То нису неки докази, то је нешто што провејава кроз списе па вас ја због тога питам.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Могуће је да вам кажем ја могу да поразговарам да видим ако треба или, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Нема паузе, то је минут само јер ми завршавамо сад смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може настављамо. Дакле то је то што сам само питала. Ви ћете оставити податке тамо што сам рекла и још ми кажите овако код истражног судије кажете «у граду постоје ти Албанци који хоће да киндапују Србе», јесу ли то биле неке неформалне групе, формалне групе, кад је то, шта то значи што сте рекли?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па не знам сада како да окарактеришемо те групе али те групе су постојале, били задужени за киднаповање, тако бар ја претпостављам, они су добили задужење од њихових, који су то, највероватније морали да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били људи који су били током бомбардовања ту или су били негде па су дошли?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па ево овако, било их је доста који су отишли али било их је доста који су седели по кућама затворени, блиндирани, да кажем, који су били кућама, нису се појављивали, сад ја не знам да ли су они били одустни ван Гњилана или су били цело време ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли потребе тужилац, браниоци да показујемо фотографије, поново овај фото албум? Добро. Ви мислите да покажемо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим, а то се управо слаже и са оним што је колега Крстић нешто помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Завршићемо онда са питањима, док припремимо ове фотографије. Изволите чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само једно питање. Ви рекосте да сте ишли до Интерната, до угла да видите шта се то тамо дешава?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ми остаје сад нејасно, откуд вам уопште информација да се тамо нешто дешава, па би заслужило да је се провери, јесте ли нешто чули, ако јесте, шта и од кога или сте нешто видели?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Чуо сам а и видео сам да су доста тамо одлазили и да је сва роба, која је заплењена роба, сва је ношена у Интернат а мени су, пошто сам држао стовариште све плочице које су биле на стоваришту

и грађевински материјал, све то је однешено, наводно али наводно у Интернат и мене ме интересовало али нисам могао ништа да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде онда да погледате ове фотографије. Ви сте неке препознали код истражног судије. Овај фото албум, мислите тужиоче, фотографија?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тај што је гледао у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има потребе све то, морам сад на документ камеру, ево ставите ово на документ камеру без ознаке ових имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлог да му дате да он листа, овог видим, не видим и само каже број који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се сведоку показује фото албум као и у, који се налази у списима К па сведок упитан да се изјасни кога препознаје и одакле исказује:

Дакле, видите кога познајете, реците одакле га познајете, кад сте га и где виђали, да ли сте га виђали у том периоду после бомбардовања док нисте дошли овде у Србију? Е ставите то на ову и кажите нам одакле познајете? Да ли режија може сада да нам пусти документ камеру? То је број 4, добро, одакле знате ову особу?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па ја ову особу сам сретао у кафићима ту, док сам одлазио и тако а и на улици, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, пре бомбардовања, током бомбардовања, после бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па у току бомбардовања, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи или у цивилу? Са оружјем или без?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Био је у униформи али мислим да сам га сретао и у цивилу, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања, кажете?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Само нешто да вам, видите како је то било, то сретање и, то је било код њих пресвлачење у току дана можда и пет пута, час их видиш у униформи, час их видиш у цивилству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели можда после бомбардовања, ту негде, не? Питам само.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја мислим да сам га сретао тамо у тај Форум тамо, да смо били, да смо били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да сведок изјављује да препознаје особу на слици, фотографији број 4 која се приказује преко документ камере и наводи одакле га познаје како је то евидентирано на аудио снимку.

Ајдемо даље да погледамо ове слике.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Број 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, да кажемо да је број 4 био, да вам кажем, број 4 је био Фатон Хајдари а број 7 је Седик Алија. Одакле знате овог човека?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па и њега сам сретао ту у Гњилану, да вам кажем, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет кажите, увек кажите време, пре бомбардовања, током бомбардовања, после бомбардовања.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па и за време бомбардовања и после бомбардовања, ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет, исто нас интересује да ли је он био цивил, човек, неки продавац или је био у униформи, униформи које војске? Ништа се не подразумева.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: У униформу, то су биле оне маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије војске? Мислим, коме је припадао тај човек, којој војсци? Или је носио униформу тек онако?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па то се носила та униформа, шта знам, она шарена униформа која је била, сиво маслинасто и црно, оно маскирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте га видели, нисам.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па виђао сам га тамо и за време бомбардовања и после бомбардовања, њега сам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Јесмо ли констатовали да је показао на особу на фотографији број 7 за коју се констатује да је Рефик Алија.

Погледајте даље слике.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Овај број 14. Мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шабани Астрид је на слици број 4 коју је овај сведок поново издвојио, можемо још неку даље да погледамо, само нам приказуј. Шта? 14?

На слици број 14 је значи Шабани Астрид.

Шта је било сад, ја нешто чујем да бранилац, одавде ми иде, нешто чујем глас али не разумем уопште шта причате?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па не, погледајте слику ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ова слика није природна, ово није, непрепознатљива слика, ова слика је из хорор филмова. Не знам где је ово снимано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац Кастратовић ставља примедбу на, да је слика, да је на фотографији број 14, фотографија таквог квалитета да је немогуће да било ко изврши препознавање. Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А упућује на криминогено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Особу криминогеног понашања?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али та особа нас за сада не интересује, мада ту је тужилац, ко зна и погледајте, молим вас даље. Ако можете, уколико можете, уколико се сетите, знате, ако сте се уморили не морате, тако да. Ко је ове фотографије сачињавао? То је у списима, то нисте ви? Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, могу ја док тражи да приговорим на начин извођења овог доказа, дакле ово није по поступку, ја бар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што гледа фотографије?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да. И препознавања на овај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам лепо питао први пут да ли препознаје, он може да се окрене и препозна ако не тако, у петици доле како се врши препознавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама он не препознаје наше окривљене уопште, он нам гледа фото албум који се налази у списима.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па не, управо то, да не буде дилеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нема дилеме, он гледа албум и ту обавља једну истражну радњу која је била везана за истражни поступак, то је тамо радио, нека, нека гледа. То је тамо и гледао, исто ове фотографије. Нека гледа а ваша примедба је евидентирана.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знам каква је валидност овог доказа на овај начин изведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека сведок мало погледа те слике. Немојте интервенисати.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: 37, имате овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да сведок показује на слику број 37 као особу коју препознаје, то је Агуш Мечиши.

Одакле познајете Агуша, односно овог човека, где сте ви њега видели?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Њега сам виђао исто, ту сам га сретао у Гњилане, да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, кад?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па и пре бомбардовања и после бомбардовања, ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где је он, шетао се по граду, у цивилу, како?
СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па, у униформи а и овако у цивилу је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Погледајте даље.
СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ово ми је први комшија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да сведок показује и на Имери Фатмира, који је његов први комшија, под бројем 47.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: И овај 54.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Затим сведок показује да препознаје особу на слици 54 Садат Трнухију.

И имате ту још 10-ак слика. Дакле, то је све чега се сећате? Још само да вас питам, ја нешто, заправо, прво ће да вас пита бранилац Анте Бошковић нешто.

АДВ.АНТЕ БОШКОВИЋ: Захваљујем, бранилац Анте Бошковић, бранилац Садик Алије. Рекао је малопре да је препознао на слици Садика Алија, односно ви сте констатовали а он је показао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није рекао Садик Алију, ја мислим, Садик Алија, не није.Он је на слици 21.

АДВ.АНТЕ БОШКОВИЋ: Није под бројем 5,зато што ја њега не познајем, ја се извињавам онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није.

АДВ.АНТЕ БОШКОВИЋ: Учинило ми се да је неко рекао да је број 5 на оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не број 5 на оптужници, него читам бројеве са овог списка ових фотографија. Добро бранилац Кастратовић. Само сачекајте да каже сведок.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Ја се извињавам, да буде нешто овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не оптужујете ви никог, нама је јасно, само кога се сећате.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не да оптужујем, али верујте да можда и још неке ту, али не могу, не знам, мислим и време и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли било кога памтите од ових које сте препознали из било ког кривичног дела или било ког дела о коме сте причали, било ког пресретања, киднаповања, било чега што би било ружно или их знате на неки други начин?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па видите овако господине. Јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, кажите.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Овај, да сам ја видео да је он неко кривично дело радио, нисам био у могућности да видим, да сам их сретао, сретао сам их, а кривична дела, да ли је он тамо радио и они су били у униформи и у цивилству, ја не могу да кажем, ја нисам био тамо са њим, шта он ради.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте ли видели или нисте?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Нисам видео.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ништа друго.

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Не могу да видим ја, са њим тамо да видим да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам, те ноћи када вам је поломљена кућа и то кад кажете њих 50, да ли се тада то десило и са другим српским кућама или не?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: И са другим српским кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ромским кућама?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Са ромским кућама, то су куће мало изнад мене, тако да нисам мого, али јесу све упаљене ромске куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су упаљене ромске куће?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Исто можда дан, два касније и тако то, чак је један Ром радио код мене мало дуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то чули или сте видели својим очима да се пале ромске куће?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Нисам видео, нисам мого да видим, али један Ром радио код мене дуго година и он је сада у иностранству, њему је упаљено све, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вам је причао?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Да, све му је упаљено, Салихи Бајрам се зове, ако треба нешто. Чак је и убивен рођени његов брат са децом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у насељу Бела Земља или где?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Е, насеље Бела Земља према, али то је Абдула Прешева улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то, паљене ту куће те ромске?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Паљене куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво српске па ромске, или обратно?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Српске па ромске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто чега се сећате, што би требало да кажете?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па ето то, знам да је његов рођени брат убивен са децом, наводно да су хтели неки албанци да га пребаце за Италију и онда су га убили њега и децу, и паре су му узели да би их пребацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми који су ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК МИЛАН СИМОНОВИЋ: Па госпођо ја сам дошо колима, да вам кажем, а и прошли пут сам био, ја ништа нисам узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут вам судија није досудио никакве трошкове за долазак?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Искрено речено нисам ни поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи за долазак на данашњи претрес, као и за долазак код истражног судије, када је саслушан.

Јел тражите те трошкове или не?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па тражим, ја сам исто то платио све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да не тражи за долазак. Кад сте били овде?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког датума сте били овде?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Ког датума сам био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, код истражног судије.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: 10.априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10.априла?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Да, 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За долазак код истражног судије 10.04.2009.године и за данашњи претрес.

И ти трошкови износе колико?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па ја сам дошо колима, шта знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је то?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па ви по километражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је наплатна рампа, колико?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Рампа, шта знам 1600 динара ваљда рампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако. Да ли вам је довољно 4000 за тамо и натраг, за један долазак?

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Па довољно, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сваки долазак по 4000.

Па му суд досуђује трошкове за долазак који ће се сведоку исплатити преко рачуна или кућне адресе коју ће да остави Служби за помоћ и подршку.

Дакле ситуација је таква да ви то неможете сада добити на руке, можете један износ.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Ма није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме, можда један износ колико сте рекли нашој служби када сте долазили, дакле можда за један долазак, за овај други долазак ћете морати да сачекате.

СВЕДОК МИЛАН СИМОЛОВИЋ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада можете да идете, то ће вам бити исплаћено. Оставите оне адресе што сам вам рекла. Довиђења. Дакле ми ћемо сутра да наставимо, сутра су сведоци Стевановић Предраг и Ристић Драган и на тај начин ћемо завршити, дакле не у среду него сутра, обзиром да ћемо у среду да, радиће ово веће, али један други предмет исто у поподневним часовима, и сутра ћемо направити тај неки други план за касније. Дакле данас је претрес довршен наставићемо сутра.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Око дозволе за предају лекова, ја вас молим да не би прошло три дана док предамо лекове, рођаци су донели сада, може ли једном оптуженом да се предају лекови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви лекови?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па лекови, не знам ја који су, хвала богу ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, не могу да одобравам лекове.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А не по рецепту из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То морам да проверавам са овом управом, дакле нека они предају.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Из управе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта из управе?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Из управе рецепт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то мислим да нећемо моћи, нека однесу сутра, сутра пре подне, сада не могу ја да одобравам лекове, заиста ту, нисам доктор, ни ништа. Сад ће Митар да нам каже. Преко здравствене службе. Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро, ја се извињавам онда. И онда ћемо сутра имати времена да поставимо неке предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра да, али сутра после ова два сведока, наравно.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас завршавамо а сутра.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А после тога јел имамо ми нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите сада, нисте слушали уопште, прекидате ме, ја хоћу да завршим данашњи претрес, значи, дакле имамо сутра двојицу сведока, времена за све остало и онда правимо план за саслушање у неком другом термину које има ово веће, у среду немамо овај претрес него нешто друго.

Главни претрес ће се наставити:

-06.10.2009.године са почетком у 14.30 часова у истој овој судници.

Записничар

Председник већа-судија